

Glasilo občine Cirkulane

Letnik 3, številka 1

maj 2009

2. občinski praznik OBČINE CIRKULANE

Skupaj z vami želimo deliti veselje ob 2. prazniku občine Cirkulane, zato Vas vabimo na osrednjo slovesnost, ki bo v petek, 5. junija 2008, ob 18. uri v Cirkulanah.

Vabljeni!

Občina Cirkulane

2. PRAZNIK OBČINE CIRKULANE

Sobota, 23. maj

09.00 maša pri Sv. Elizabeti za S5 Radioamaterje in »Zvezo« Slovenske vojske. Po maši sledi srečanje vezistov Slovenske vojske na lokaciji S59DDR v Pohorju. (Radioklub Cirkulane)

14.00 simpozij v sodelovanju s Filozofsko fakulteto Maribor: o delu in pomenu prof. dr. Vladimirja Bračiča; demografske in prostorske značilnosti Haloz. (Kulturno društvo, Društvo za oživitev gradu Borl, občina Cirkulane)

18.00 odkritje doprsnega kipa prof. dr. Vladimirja Bračiča. (občina Cirkulane, Kulturno društvo)

18.30 otvoritev razstave ob 110-letnici KD Cirkulane in 90-letnici rojstva dr. Bračiča; čas trajanja razstave od 23. maja do 23. septembra 2009. (Kulturno društvo, Društvo za oživitev gradu Borl, Društvo gospodinj, Turistično društvo)

Nedelja, 24. maj

13.00 mali nogomet med vaškimi odbori, odbojka na mivki za dekleta (Športno društvo); ob 18. uri sledijo ekshibicijske tekme. (učenke OŠ-odrasla dekleta, župan in občinski svetniki-vaški odbori).

Petek, 29. maj

zbiranje vzorcev vina za vinski turnir. (Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze)

17.00 otvoritev ceste Cirkulane - Mali Okič. (Vaški

odbori Cirkulane, Pristava, Mali Okič)

Sobota, 30. maj

19.00 1. koncert Tamburanja ob večerih. (Kulturno društvo Cirkulane)

19.30 predstavitev vinogradnikov vinskega turnirja. (Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze)
Družabno srečanje. (Vsa društva v Cirkulanah)

Nedelja, 31. maj

08.00 Brezovec, pohod po Halozah, možnost plezanja po plezalni steni po vrnitvi. (Planinsko društvo, Turistično društvo)

10.00 strelsko tekmovanje za prvaka občine Cirkulane. (Lovska družina)
binkoštni pastirski pok. (Turistično društvo)

Četrtek, 4. junij

17.00 dan Osnovne šole Cirkulane - Zavrč. (Osnovna šola Cirkulane-Zavrč)

19.00 slavnostna seja občinskega sveta

Petek, 5. junij

18.00 osrednja občinska proslava. (Občina Cirkulane)
Družabno srečanje občanov.

Nedelja, 7. junij

09.00 farna cerkev Sv. Barbare, maša za domovino, namenjena občanom Cirkulan ob občinskem prazniku in članom KD Cirkulane ob njihovem častitljivem jubileju. (Župnijski urad Sv. Barbare, KD Cirkulane)

09.00 Mustrov pohod in družabno srečanje.

Praznik občine Cirkulane je praznik občank in občanov, torej vseh nas, ki boljšo prihodnost ustvarjamo skupaj. Vsi se bomo še naprej trudili, da bomo uspešni in da se bo vložen trud obrestoval. Vsem Vam v svojem imenu, imenu občinskega sveta in občinske uprave iskreno čestitam za drugi občinski praznik in vas hkrati vabim, da se udeležite prireditvev, ki potekajo v okviru praznovanja občinskega praznika!

Vaš župan Janez Jurgec

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Leto je spet naokoli, približuje se čas drugega občinskega praznika. Upam, da boste s praznovanjem vsaj v tolikšni meri zadovoljni kot preteklo leto, čeprav to leto v marsičem ni rožnato.

Velikokrat se sprašujem, ali ste zadovoljni s sedanjim delom občine, ali je potrebno karkoli spremeniti, izboljšati. Odgovori, ki bi jih na to vprašanje imeli nekateri politično usmerjeni ljudje v naši občini, bi bili "dobro je, lahko bi pa bilo bolje". Tega se vsekakor kot župan dobro zavedam. Idealnega stanja ni nikjer na svetu in tako ga žal ne more biti tudi v naši občini. Takšen splošen odgovor pa je zelo populističen in nekorekten. Vsi namreč vemo, da takšen odgovor ustreza za politične manevre, pove pa ne, kaj je potrebno spremeniti, da bo bolje. Na splošno rečeno pa tudi v naši državi trenutno stanje ni idealno. Veliko ljudi se bori za svoj vsakdanji kruh, veliko pa je tistih, ki so to bitko trenutno izgubili ter ostali brez dela. Za te je potrebno poskrbeti v vseh najnujnejših zadevah. Žal pa ima občina v tej smeri zelo omejene možnosti. Zakonodaja, ki nam dovoljuje, kje in kako smemo porabljeni proračunski denar, je zelo natančna. Čeprav bi po svoji vesti velikokrat ravnali drugače, se žal ne da. Kljub temu pa skrbimo za vse tiste, za katere po zakonu moramo. K temu spada zavarovanje brezposelnih oseb, plačilo deleža vrtca in še bi lahko naštevali.

Naj se oprem na raziskovalno nalogo, ki sta jo izdelala učenca Osnovne šole Cirkulane-Zavrč. Za raziskovalno nalogo sta si zadala kar precej zahtevno temo: Kaj je prinesla nova občina? Ker je taka raziskovalna naloga lep pokazatelj stanja v občini, predvsem kar se tiče zadovoljstva ljudi z delom občine, jo je vsekakor potrebno vzeti resno. Vseeno je, ali je izdelana na znanstveni osnovi ali ne, pokaže predvsem to, ali smo na pravi poti. Nad rezultati te raziskovalne naloge, ki pravi, da so občani zadovoljni z delom občine vsaj v več kot polovici odstotkih, daje vedeti, da smo izbrali prav. Vsekakor je ustanovitev občine pravilna, če primerjam rezultat anketiranih, ki je 80-odstoten, pravzaprav pa lahko mirno rečemo, da so anketirani občani zadovoljni v 60 do 70 odstotkih, kar nam daje še dodatno vzpodbudo za dobro delo v bodoče.

Učenca takole zaključita: »Izsledki, ki sva jih dobila v raziskavi, so zanimivi. Podatki, pridobljeni z raziskavo, kažejo, da je ustanovitev občine Cirkulane po mnenju občanov korak v pravo smer, kar se kaže v izboljšani prepoznavnosti kraja. Mnenje krajanov je, da je izboljšana prometna infrastruktura, društveno življenje je ohranilo svoj nivo in dobilo še nov zagon, prireditve, ki jih društva pripravljajo, pa prispevajo k družabnosti in povezanosti občanov. Glas »navadnega« občana se sliši tudi na mestih odločanja o skupni prihodnosti, vlaga se več v sistem predšolske in osnovnošolske vzgoje in izobraževanja. Načrti za izboljšanje pogojev za podjetništvo, obrt in s tem tudi zaposlovanja so pripravljene. Rezultati raziskave kažejo, da je večina občanov zadovoljna, da so se odločili za ustanovitev lastne občine.«

V lanskem letu je bil proračun občine Cirkulane zelo investicijsko naravnan, saj so se izvajale in tudi dokončale številne investicije, ki so bile predvidene.

V naši občini je v tem času zelo delovno, saj izvajamo nekatere večje investicije tudi v tem letu. Kot župan lahko mirne duše rečem, da nismo pozabili na nikogar. Uresničujemo obljubljeni, vendar je tudi tukaj potrebno dodati, da ne gre vse tako, kot bi pričakovali, in da zamujenega ne moremo nadoknaditi naenkrat.

V letu, ki prihaja, nas čaka kar nekaj novih investicij, ki jih bomo izvajali in premagovali skupaj. Vsi se bomo trudili, da bomo uspešni in da se bo izpolnilo čim več želja vseh nas občanov občine Cirkulane.

*Župan občine Cirkulane
Janez Jurgec*

GLASILO OBČINE CIRKULANE izdaja Občina Cirkulane. Naslov: Cirkulane 40 a, 2282 Cirkulane.

Elektronski naslov: tajnistvo@circulane.si, mojca.zemljarij@gmail.com. Telefon: 02/795 34 20.

Odgovorna urednica: Mojca Zemljarič. Uredniški odbor: Milena Debeljak, Mira Jerenec, Miro Lesjak, Nataša Podhostnik. Oblikovanje in priprava na tisk: Grafic butik, Borut Lindič s.p., Gajevci 12, Gorišnica. Lektoriranje: Nataša Podhostnik. Tisk: MI BO TISK d.o.o., Maribor. Naklada: 900 brezplačnih izvodov.

Fotografija na naslovnici: Vrtec Cirkulane, foto: MZ.

Stran na internetu: www.cirkulane.si.

»Občani se morajo v svoji občini dobro počutiti in biti del dogajanja!«

Mojca Zemljarič

Pred vrati je drugi praznik občine Cirkulane. Ob tej priložnosti smo k pogovoru povabili župana Janeza Jurgeca.

Katere naložbe, ki ste jih uspeli izvesti v času od lanskega občinskega praznika, bi izpostavili?

Župan J. Jurgec: »Za lansko leto smo načrtovali dve veliki naložbi: vrtec Cirkulane ter cesto Cirkulane - Mali Okič - Veliki Okič. V sklopu slednje je bila izvedena preplastitev skoraj štirih kilometrov cest, izvedla se je obnova in novogradnja mostov v Cirkulanah in Pristavi, javna razsvetljava s pločnikom v Cirkulanah in ureditev skupno treh avtobusnih postajališč v Cirkulanah in Pristavi. Investicijo je delno sofinancirala tudi Evropska unija, in sicer Sklad za regionalni razvoj. Obe naložbi (vrtec in cesto) smo uspešno zaključili in ju uspeli tudi skoraj v celoti finančno pokriti, razen tistega dela, ki ga za vrtec v letu 2010 mora prispevati še šolsko ministrstvo. Ob teh dveh velikih naložbah smo uspeli uresničiti tudi vse ostalo, kar smo imeli v načrtu. To so krajši cestni odseki Gradišča - Ganzov breg v razdalji 1.300 m, Gruškovec - Stari lovski dom v razdalji 400 m, Cirkulane - Šoba v razdalji 200 m, Cirkulane - Kokot v razdalji 180 m in Gruškovec - Markovič v razdalji 300 m. Kar se tiče infrastrukture, smo uspeli v lanskem letu urediti vse tisto, kar smo načrtovali. Ob tem smo seveda financirali vse tiste obveznosti, ki jih v skladu z zakonodajo moramo. Seveda smo zelo ponosni tudi na naš vrtec. Obiskujejo ga tri skupine otrok in načrti gredo v to smer, da bi odprli tudi četrti oddelek, za kar pa je potrebno izvesti dela še v mansardi. Upam, da bo septembra letos vrtec pripravljen še za četrto skupino. Za naložbe, ki smo jih uspeli uresničiti v lanskem letu, pa lahko rečem, da sem zadovoljen, saj smo kar 67 odstotkov občinskega proračuna namenili za investicije in k temu je pripomoglo seveda tudi sofinanciranje naložb iz državnega proračuna - na podlagi prijav na javne razpise.«

Ko ste nad dvorano uredili upravne prostore občine, so svoje prostore izgubila nekatera društva. Nekaj nadomestnih lokacij za društva ste že uredili, nekaj jih pa še načrtujete. Kako je s tem?

Župan Janez Jurgec

Foto: Črtomir Gozdnik

Župan J. Jurgec: »Za društva, ki so izgubila prostore, je občina odkupila prostore nad Kmetijsko zadrugo, tako da smo zasilno že našli rešitev. V pomoč nam je pristopila tudi šola, tako da imajo mladi folkloristi vaje kar v šolskih prostorih. Mešani pevski zbor, ki sodi pod okrilje Kulturnega društva (KD) Cirkulane, ima vaje v župnišču. In res je, da so razmere za delovanje društev kar pereče (tudi zaradi priprav na letošnjo 110. obletnico KD), saj primernih prostorov za vaje nima dramska sekcija. Enak problem je z razstavnimi prostori. V tem trenutku namreč nimamo primernih prostorov, kamor bi lahko postavili na ogled razstave. Upam, da bomo te težave v doglednem času uspeli rešiti. Ko bo na podlagi podeljene stavbne pravice zgrajen poslovno-stanovanjski objekt, bi po mojem mnenju lahko nekaj prostorskih težav naših društev rešili. Nekaj prostora bi se potem ponovno našlo nad večnamensko dvorano (kjer je zdaj občina), kot sem že omenil, pa razmišljamo tudi o ureditvi mansarde nad vrtcem. Res je, da bo ta ureditev precej velik finančni zalogaj, tako da bo na slednje potrebno počakati še kakšno leto.«

V tem letu je občina Cirkulane podelila stavbno pravico ptujskemu gradbenemu podjetju GP Project ing za gradnjo dveh večjih objektov v središču občine. Kdaj pričakujete, da bodo naložbe realizirane?

Župan J. Jurgec: »Res je, za parceli

starega vrtca in nekdanjega šolskega vrta smo podelili stavbno pravico. Obe parceli sta gradbeni. Na parceli starega vrtca se bo gradil poslovno-stanovanjski objekt, kjer bi zagotavljali nove poslovne prostore tudi pošti. Pogovori o tem so potekali že v lanskem letu, letos pa je podana žogica investitorju, ki bo te prostore uredil tako, da bodo ustrezali namenu. Tlorisna površina objekta bo 330 kvadratnih metrov, zgrajen pa bo v treh etažah. V pritličju naj bi bila pošta in še drugi poslovni prostori, v prvem nadstropju pa - v kolikor bo tako odločil občinski svet - novi upravni prostori občine, ki bi jih od investitorja odkupili. V mansardi pa je v načrtu ureditev štirih stanovanj. Na parceli starega šolskega vrta se bo gradil večstanovanjski objekt z 12 stanovanji v velikosti okrog 60-70 kvadratnih metrov.«

V kolikor se bo občinska uprava preselila v nove prostore, pomeni to tudi izboljšanje delovnih pogojev za uslužbence občinske uprave, članov občinskega sveta ...

Župan J. Jurgec: »Vsekakor. S prostori, ki jih ima občinska uprava, smo sicer zadovoljni. Menim pa, da se nam tukaj kaže priložnost, da občina uspe nove prostore pridobiti po ugodni ceni, v kolikor bo seveda s tem soglašal občinski svet. Če za ta korak na svetu ne bo podpore, pa naj bi imel investitor že tudi zagotovljene potencialne kupce oziroma najemnike prostorov.«

Na zadnjih sejah občinskega sveta ste veliko razpravljali o tem, da bi občina Cirkulane sama opravljala prevoze šoloobveznih otrok, za katere je v skladu z zakonodajo potrebno zagotoviti varno pot v šolo.

Župan J. Jurgec: »Proučujemo in pre-računavamo, koliko bi nas stalo, če bi šolske prevoze opravljali v lastni režiji. Cene za prevoze, ki jih plačujemo občine, so naraščale iz leta v leto in se nam zdijo res previsoke in pretirane glede na naše občinske proračune. S to težavo se ne sooča samo občina Cirkulane, ampak tudi druge sosednje, zlasti manjše občine. Menim, da je na tem mestu potrebno nekaj narediti in zato sem pobudo, da bi sami opravljali šolske prevoze, dal na občinski svet. O tem smo razpravljali, vendar zaključka še nismo dorekli. Za starše in učence se nič ne sme spremeniti, občina pa seveda gleda na to, da bi bili stroški nekje v mejah in ne pretirani. V primeru lastnega prevoza bi bili stroški v začetku seveda nekoliko višji zaradi nakupa vozila. Kljub temu da delamo to kalkulacijo, pa vzporedno poteka tudi razpis za izbiro izvajalca, ki bi opravljal šolske prevoze. In v kolikor se bo izkazalo, da bodo stroški prevozov v mejah normalnega, najverjetneje potem ne bi šli v lastne prevoze. V kolikor pa bodo stroški še naprej tako visoki, pa se bomo še odločali, kako in kaj.«

Ste pa vendarle s tem korakom opozorili na visoke stroške šolskih prevozov in da niste edina občina, ki se

sooča s tovrstnimi problemi.

Župan J. Jurgec: »Točno tako. Če bi se v Cirkulaneh odločili za lasten avtobus, bi bili, kot sem že omenil, v začetku najbrž nekoliko višji stroški, kasneje pa bi mogoče še katera občina sledila našemu primeru.«

V začetku leta smo z optimizmom pričakovali, da bo grad Borl dobil najemnika. Tudi zadnji javni razpis se je izjalovil, čeprav je bilo interesentov za najem kar nekaj. Kako komentirate situacijo okrog gradu, ki že vrsto let propada?

Župan J. Jurgec: »Res je. Drugi razpis je ponovno propadel. Kdo je krivec za takšno situacijo, ni smiselno razpravljati. Lahko pa rečem, da je občina naredila vse, da bi se situacija z mrtve točke premaknila. Mogoče je za takšno trenutno situacijo kriva tudi gospodarska kriza, saj bi bil finančni vložek v ureditev gradu precej velik. Kaj bo z grajskim poslopjem v bodoče, ne znam povedati. Mi se z ministrstvom dogovarjamo, da bi naprej iskali najemnika. Nekih premikov zaenkrat ni videti.«

Teče tretje samostojno leto občine Cirkulane, pred vrati pa so prireditve ob drugem občinskem prazniku. V letošnjem letu ste program prireditev ob prazniku razširili, tako da se bodo lahko predstavila domala vsa domača društva.

Župan J. Jurgec: »Z letošnjim občinskim praznikom sovpadata še dve drugi letnici. In sicer: 90-letnica rojstva rojaka

dr. Vladimirja Bračiča, ustanovitelja in prvega rektorja mariborske univerze. Ob tej priložnosti bomo 23. maja odkrili tudi doprsni kip dr. Bračiča. Drugi jubilej pa je 110-letnica KD Cirkulane, ki prav tako sodi v sklop našega občinskega praznovanja. Na osrednji prireditvi, ki bo junija, bomo podelili tudi občinska priznanja in upam, da bomo praznovanje zaključili v tako prijetnem duhu kot lani.«

Katere so naložbe, ki občino Cirkulane čakajo v bodoče?

Župan J. Jurgec: »Tako kot vsako leto, je občinski svet potrdil načrt predvidenih investicij. V letošnjem letu imamo dve večji naložbi, ki sta sofinancirani s strani države na podlagi tako imenovanega razpisa »južne meje«. To sta cesti Pohorje in Paradiž. Tretja naložba večjega obsega pa je gradnja Kanalizacije Cirkulane. Upam, da bomo vse zastavljene cilje uspeli v rokih zaključiti. Imamo pa za letos v načrtu še nekaj manjših investicij, ki se že izvajajo ali pa so tik pred tem, da z njimi začnemo.«

Seveda pa na tem mestu velja povabilo občanom, da se udeležijo dogodkov, ki jih pripravljate ob občinskem prazniku.

Župan J. Jurgec: »Vsekakor občinski praznik ni namenjen samemu sebi, ampak je namenjen občanom. Menim, da se morajo občani v svoji občini dobro počutiti in biti del dogajanja. Želim si, da bi bile prireditve obiskane v takšnem ali še večjem obsegu kot lansko leto. Zato: pridružite se nam in vljudno vabljeni!«

Podpis pogodbe s predstavniki podjetja GP projecting o podelitvi stavbne pravice

Foto: MZ

Tudi letošnji proračun občine zelo investicijsko naravnan

Milena Debeljak

Občina Cirkulane je v svojem tretjem letu obstoja kar krepko zakorakala k uresničevanju zastavljenih ciljev. Občinski svetniki z županom na čelu in člani delovnih teles občine so se redno srečevali na sejah.

Občinski svet je na koncu leta 2008 sprejel proračun za leto 2009 v skupni višini nekaj manj kot štiri milijone evrov. S sprejetim proračunom bo občina Cirkulane v letu 2009 uresničevala naloge iz svoje pristojnosti in izvedla kar nekaj večjih projektov. Sprejet je bil tudi Zaključni račun proračuna za leto 2008, iz katerega je razvidno, da je občina Cirkulane v letu 2008 dosegla prihodke v višini 2.345.771 evrov.

Kot vsako leto, bo občina Cirkulane izvedla kar nekaj investicij v cestno infrastrukturo, tako novogradnje kot modernizacije obstoječih cest. V letošnjem letu sta do sedaj tako končani že dve novogradnji dostopnih cest do dveh kmetij v Gruškovcu. Dokončala sta se tudi dva odseka cest v Cirkulanah, in sicer cesta Cirkulane - Šoba v razdalji 180 metrov in cesta Cirkulane - Kokot, prav tako v razdalji 180 metrov. Izvedba modernizacije ceste v Gruškovcu v razdalji

300 metrov pa je prav tako v zaključni fazi.

Najpomembnejši in investicijsko najzahtevnejši projekti občine bodo v letu 2009 izvedba modernizacije javne poti Pohorje v razdalji 2.900 metrov in ureditev dostopa do turističnega objekta Paradiž in naselja Paradiž v dolžini 1.700 metrov. Za omenjene odseke cest je že pridobljena projektna dokumentacija in izvedeno javno naročilo za izbor izvajalca.

Občina Cirkulane se zaveda obremenjevanja okolja in s tem povezane problematike odvajanja in čiščenja odpadnih voda, zato namerava v letu 2009 izvesti investicijo Kanalizacija Cirkulane in tako podaljšati krake kanalizacijskega omrežja v naselju Brezovec in Medribnik v skupni dolžini okrog 2.900 metrov.

Ena od pomembnih pristojnosti občine je tudi razpolaganje s stvarnim premoženjem občine. Občinski svet je sprejel sklepa, da se gradbenemu podjetju Gp Projecting d.o.o. podeli stavbna pravica za gradnjo poslovno-stanovanjske stavbe na parc. št. 129/26 k.o. Cirkulane (stari vrtec) in za gradnjo večstanovanjske stavbe na parc. št. 104/14 k.o. Cirkulane (šolski vrt). Po opravljenem postopku in izbiri imetnika stavbne pravice je župan občine Cirkulane, kot zakoniti

zastopnik občine, dne 18. 3. 2009 podpisal pogodbi o ustanovitvi stavbne pravice na parc. št. 129/26 k.o. Cirkulane za gradnjo poslovno-stanovanjske stavbe in večstanovanjske stavbe na parc. št. 104/14 z izbranim imetnikom stavbne pravice Gp Projecting d.o.o. S podelitvijo stavbnih pravic želi občina Cirkulane skupaj z izbranim investitorjem zagotoviti manjkajoče poslovne prostore in stanovanja, ki bodo na voljo vsem zainteresiranim, ter na ta način pridobiti čim več poslovnih subjektov in prebivalcem zagotoviti nove stanovanjske zmožnosti za bivanje v občini Cirkulane. Predvideva se, da bo poslovno-stanovanjski objekt zgrajen že v letu 2010.

Vsi, ki delamo v občini Cirkulane, si bomo prizadevali, da se bo v letu 2009 uresničilo čim več zastavljenih ciljev in projektov, saj smo prepričani, da s trdim delom uspeh občine Cirkulane ne bo mogel izostati.

V mesecu maju in juniju bomo zabeležili drugi občinski praznik, pri čemer načrtujemo pester koledar prireditev in upamo, da se jih bodo občani udeležili v velikem številu, predvsem pa si želimo, da se bo čim več občanov udeležilo osrednje občinske prireditve, ki bo v petek, 5. 6. 2009. Vabljeni!

USTANOVA DR. ANTONA TRSTENJAKA

TRUBARJEVA 3, 1000 LJUBLJANA

Na podlagi 20. člena statuta Ustanove dr. Antona Trstenjaka in sklepa uprave
Z dne 23. aprila

2009, Študentska komisija Ustanove dr. Antona Trstenjaka razpisuje:
RAZPIS ŠTIPENDIJ IN SOFINANCIRANJA PROJEKTOV
za poslovno leto 2009

1. Štipendije so namenjene za sofinanciranje:

- **podiplomskega študija** (specializacija, magistriraj, doktorat)
- **projektov** (znanost, gospodarstvo, kmetijstvo, turizem, kultura, šport)

2. Za financiranje podiplomskega študija in projektov se lahko prijavijo vsi kandidati z območja Prlekije, Slovenskih Goric in Haloz. Nosilci projektov so lahko tudi iz drugih krajev, če je osnovni namen projekta ali študija takšen, da bo doprinesel k vsesplošnemu razvoju Prlekije, Slovenskih Goric in Haloz.

3. **Prijava za razpis mora vsebovati:**

- izpolnjen prijavn list (glej razpis na spletni strani: www.trstenjak.org)
- priporočila lokalnih skupnosti

Vsa priložena dokumentacija kandidatov naj bo predstavljena kratko, jasno in jedrnatno.

Opomba: vse dodatne informacije po telefonu 041 704 079 ali e-mailu: dusan.gerlovic@siol.net.

4. **Prednost pri dodelitvi sredstev** bodo imeli kandidati z nadpovprečnimi študijskimi rezultati ali višjo stopnjo študija pred nižjo oziroma dela in projekti, ki izkazujejo večjo koristnost za nadaljnji razvoj in promocijo Prlekije, Slovenskih Goric in Haloz ter kandidati iz občin, ki so plačale članarino.

5. Prijavo za razpis je potrebno oddati s priporočeno pošto, najkasneje **do 30. maja 2009, na naslov: USTANOVA DR. ANTONA TRSTENJAKA - razpis 2009, Trubarjeva 3, 1000 Ljubljana.**

6. **Vse prepozno prispele in nepopolne prošnje ne bodo obravnavane.**

Kandidati, ki bodo prejeli sredstva za leto 2009, bodo o izboru pisno obveščeni najkasneje do 30. septembra 2009.

7. Z vsemi kandidati, ki bodo izbrani na razpisu, bodo podpisane pogodbe o sodelovanju in pogojih porabe sredstev za leto 2009.

Predsednik uprave:
mag. Milan Lovrenčič

Izvršni direktor:
pred. Dušan Gerlovič, spec.

Študentska komisija:
dr. Marjan Toš

Neživiljenjski predpisi okoljskega ministrstva

Mojca Zemljarič

Haloze so redko poseljeno območje. Medtem ko je v preteklosti to območje pestilo odseljavanje ljudi, pa se zdaj soočajo z drugimi težavami. Marsikdo bi se želel vrniti k svojim koreninam, si na domačem dvorišču ali kje v bližini zgradil stanovanjsko ali počitniško hišo, vendar je zakonodaja na tem področju tako zapletena, da se mora marsikdo odpovedati svojim načrtom.

Haloze sodijo med območja razpršene gradnje. In za tovrstna območja je država uvedla še dodaten dejavnik, ki bo v bodoče omejeval gradnjo v haloški pokrajini.

V pripravi so namreč novi akti urejanja prostora, v katerih Ministrstvo za okolje in prostor med drugim navaja: »Razpršena gradnja, ki se je v zadnjih desetletjih v Sloveniji močno razbohotila in je posledica nenačrtovanega, stihijskega prostorskega razvoja, predstavlja negativni pojav v prostoru, ki ga je potrebno v največji možni meri sanirati in omejiti, saj je zanj značilna neracionalna izraba prostora, nezadostna komunalna opremljenost ... Navedenim načelom sledi tudi ZP načrt in na njegovi podlagi izdani predpisi, ki nove razpršene gradnje ne dopuščajo več, za obstoječo pa predpisujejo sanacijo. Nekatera območja razpršene gradnje, ki so še v veljavnih planskih aktih občin opredeljena z oznako R in so kot taka pod določenimi pogoji trenutno še zazidljiva, bodo postala z novim OPN del območja, kjer namenska raba zemljišč ne bo opredeljena kot stavbna. Tako bodo lastniki zemljišč v takšnih primerih izgubili možnost gradnje novih objektov.

Ob tem pa je potrebno poudariti, da izguba možnosti oziroma dopustnosti gradnje ne pomeni poseganje v pridobljene pravice lastnikov zemljišč, saj s samo možnostjo še ni nič pridobljenega. Pravica do gradnje določenega objekta se pridobi šele z izdanim pravnomočnim gradbenim dovoljenjem, nikakor pa ne s samo dopustnostjo gradnje, ki jo omogoča prostorski akt.« Tako je zapisano v dopisu generalne direktorice Direktorata za prostor Metke Černelč.

Če poenostavimo: parcele, ki so trenutno še opredeljene kot nezazidana stavbna zemljišča in lastniki za njih plačujejo tudi ustrezno nadomestilo za uporabo, bi se v skladu s predlagano zakonodajo prekategoriizirala v kmetijska - v kolikor lastnik še nima pridobljenega gradbenega dovoljenja za gradnjo na parceli, ki je opredeljena kot stavbna.

Na problematiko sta se odzvali Skupnost in Združenje občin Slovenije. Med drugim ministrstvu očitajo, da bi s predlaganimi novimi predpisi takšna avtomatska prekategoriizacija pomenila za lastnike parcel izgubo statusa zemljišč, ki jim je omogočal pričakovanje, da bo-

do na njih lahko gradili - še posebej zato, ker so zanje plačevali tudi nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, mnoga izmed teh zemljišč pa so bila v preteklosti tudi predmet prometa z namenom gradnje. Občine menijo, da bi bila sprememba statusa teh zemljišč (iz zazidljivih v nezazidljiva oziroma kmetijska) v novih OPN neprimerna in nedopustna. Zato pozivajo Ministrstvo za okolje in prostor, da v okviru veljavnih predpisov poda pripravljavcem OPN takšna navodila, da se obstoječa namembnost zemljišč v območjih razpršene gradnje prenese tudi v nove prostorske akte.

Na okoljskem ministrstvu pa nadalje vztrajajo pri tem neživiljenjskem prepisu in odgovarjajo: »Pripravljavcem prostorskih aktov na podlagi veljavnih predpisov s področja prostorskega načrtovanja in v skladu z njihovo intenco ni mogoče pripraviti drugačnih navodil oziroma priporočil, kot so bila občinam že posredovana.«

Zakonodaja na območju razpršene gradnje se nesmiselno zaostruje. Kako bo z razvojem Halož, če ima država do teh krajev tako mačehovski odnos?

Foto: MZ

Pogovor s poslancem Mariničem

Stanka Letonja

V tokratnem poslanskem koticu se bomo s poslancem Državnega zbora (DZ) RS Brankom Mariničem pogovarjali o prvih stotih dneh nove vlade, o ukrepih za reševanje posledic gospodarske in finančne krize, ki smo ji priča, ter o tem, kakšni bi morali biti ti ukrepi.

Pred časom je minilo prvih sto dni nove vlade. Pred volitvami iz vseh strani padajo obljube, kaj bo kdo storil in spremenil, ene od teh so uresničljive, druge visokoteče in milo zveneče, pa se kaj kmalu izkažejo za lase privlečene. Kako bi vi ocenili uverturo nove vlade, kako se je izteklo teh prvih 100 dni?

Poslanec Marinič: »Konkretnih obljub o tem, kaj bo sedanja vlada v tem mandatu naredila, ni bilo veliko, sploh pa ne obljub o tem, kaj bo naredila v prvih stotih dneh. Vseeno pa je po prvih stotih dneh vlade čas, da se napravi neke vrste inventura stanja. Vlada Boruta Pahorja in stranke vladne koalicije so v predvolilni kampanji in v koalicijski pogodbi ustvarili velika pričakovanja. Po stotih dneh je sledilo temu primerno veliko razočaranje. Pahorjeva koalicija je obljubljala drugačno politiko in v določnem smislu ji je ta uspela.«

V kakšnem smislu drugačna politika?

Poslanec Marinič: »Uspelo jim je nanzati nekaj takih »uspehov«, ki jih bodo prihodnje vlade le s težavo presegle, državljanke in državljani pa še dolgo drago plačevali. Je pa ta vlada tudi prva v zgodovini Slovenije, ki ji je uspelo že po prvih stotih dneh zapraviti visoko podporo, ki so jo imele doslej vse vlade na začetku mandata.«

Nova vlada je nastopila svoj mandat ravno v času, ko se je morala soočiti z reševanjem posledic gospodarske in finančne krize. So vladni ukrepi zadostni?

Poslanec Marinič: »Tem prvim stotim dnevom bi lahko rekli: »Sto dni zamujenih priložnosti.«

Na področju finančne in gospodarske krize je namreč vlada zamudila z uveljavitvijo ukrepov, ki jih je pripravila že vlada Janeza Janše. In prav zaradi teh zamud imamo vsak dan od 200 do 300 novih brezposelnih. Vladi pa je v prvih stotih dneh uspelo prelomiti tudi obljubo gospodarstvu, in sicer o skrajšanju roka

za vračanje preplačanega DDV z dveh mesecev na 21 dni. S tem so potisnili slovensko gospodarstvo v še večje težave. Državljanke in državljani po dolgih letih dajemo več za gorivo kot naši severni in južni sosedi, in sicer zaradi velikega dviga trošarin za goriva. Vlada je na dodatek za upokojujence pozabila, ni pa pozabila na t. i. izbrisane, saj je zelo pohitela z izdajanjem odločb. Kljub trditvam ministrice za notranje zadeve Katarine Kresal, da izdajanje dopolnilnih odločb t. i. izbrisanim ni povezano z odškodninami, to ne drži, saj bodo t. i. izbrisani te odločbe uporabili v odškodninskih tožbah proti državi. Če bi se vsem t. i. izbrisanim dosodila odškodnina v enaki višini, kot je bila Aleksandru Todoroviču, t. j. 17.000 evrov, bi to davkoplačevalce udarilo po žepu za kar 450 milijonov evrov. Posamezni vloženi odškodninski zahtevki so znatno višji, zato bo tudi končni znesek astronomsko višji. Če bi vlada ta znesek namenila upokojujencem, bi vsak lahko dobil veliko večji pokojninski dodatek in ne le 300 evrov, kolikor so koalicijske stranke zapisale v koalicijski sporazum. Pa še tega zneska, zaradi ekonomske in finančne situacije, upokojujenci ne bodo dobili. V SDS že vrsto let opozarjamo na velike finančne posledice, ki jih bodo imele odškodnine t. i. izbrisanim.«

Kako bi se torej morali lotiti reševanja posledic gospodarske in finančne krize?

Poslanec Marinič: »Morali bi pripraviti ne le varčevalne ukrepe, temveč tudi takšne, ki bi oživili naše gospodarstvo. Tako bi morali racionalizirati javno porabo, učinkoviteje gospodariti z nepremičnim premoženjem države, racionalizirati posamezne službe, obdavčiti večje premoženje, znižati plače za en plačni razred v javnem sektorju od 40. razreda navzgor ... Pripraviti bi bilo potrebno ukrepe za ohranitev oziroma povečanje gospodarske rasti ter za ohranitev delovnih mest. Tu mislim na likvidnostno pomoč gospodarstvu, skrajšanje plačilnih rokov (država - zasebni sektor), stimulacijo vlaganja v razvoj brez birokratskih ovir, olajšanje in omogočanje čimprejšnjih vlaganj v infrastrukturne sklade, pripravo in sprejetje akcijskega načrta za gradnjo poceni stanovanj, objavo novih razpisov za

koriščenje evropskih sredstev, ki bodo omogočili vlaganja še v letošnjem letu. Vsekakor pa bi moralo priti do ukrepov v smislu, če je podjetje ali posameznik delal dobro. Zakaj enaka nagrada oziroma plača kot v primeru, če so rezultati slabi? Predvsem pa bi se morali krizni ukrepi sprejemati veliko hitreje in bi morali imeti dolgoročni razvojni učinek.«

Kaj bi dodali ob koncu najinega pogovora?

Poslanec Marinič: »Ko je bil čas ugodne gospodarske rasti, so menedžerji mnogih podjetij razmišljali, kako bi kupili podjetja. Nekaterim je menedžerski odkup celo uspel. Danes so v situaciji, ko finančnih obveznosti ne morejo več odplačevati. Mar ne bi bilo bolj pošteno, da bi takrat prihranili nekaj za hude čase, za katere se je vedelo pred več kot leto dni, da se nam bližajo. Rebalans državnega proračuna za leto 2009 upošteva krizo z nekaterimi znižanji postavk na cestni infrastrukturi celotne Slovenije. Za naše širše območje so ostale postavke v predvideni višini. Še sreča, da smo jih začeli izvajati pred letom 2008 ali v letu 2008 in jih sedaj nadaljujemo. Zagotovljena je tudi postavka za vodooskrbo Haloz.

In morda je sedaj pravi čas, da občine svoje predvidene nove projekte pošljejo posameznim ministrom kot predloge državnega proračuna za leto 2010/2011.«

Policija se predstavlja in svetuje!

Igor Belšak

Ko ste verjetno že opazili, je na Policijski postaji Gorišnica, ki obsega območje občin Gorišnica, Zavrc in Cirkulane prišlo v vodstvu enote s 1. 2. 2009 do kadrovske spremembe.

Bojana Ferka, dosedanega pomočnika komandirke Tine-Otilije Medved, je zamenjal pomočnik Igor Belšak, ki je doslej opravljal svoje delo kot pomočnik komandirja na Policijski postaji Rače. Na Policijski postaji Gorišnica je zadolžen za področje dela o kriminaliteti in meji, medtem ko področje javnega reda in miru ter prometne varnosti opravlja naprej dosedanji pomočnik komandirke Milan Baklan.

Čeprav smo javnost že večkrat opozorili na razne spremembe in dopolnitve zakonodaje, je potrebno le-te večkrat objaviti in javnost dobro seznaniti s tistim področjem zakonodaje, ki se je najbolj dotika. 1. novembra lani je v veljavo stopil spremenjen Kazenski zakonik (KZ-1), ki je uvedel kar nekaj novosti. Kljub velikim spremembam je potrebno izpostaviti in poudariti enaindvajseto poglavje, ki govori o kaznivih dejanjih zoper zakonsko zvezo, družino in otroke.

Kazniva dejanja zoper zakonsko zvezo, družino in otroke so opredeljena od 188. do 195. člena Kazenskega zakonika. V zadnjih primerih se v Sloveniji in na Policijski postaji Gorišnica največ srečujemo s kaznivim dejanjem Nasilja v družini po 191. členu KZ-1, ki ga lahko v vsaki družini kar hitro stori zakonec, partner v izven zakonski skupnosti, član, ki živi v skupnem gospodinjstvu, ali bivši zakonec itd. (moški ali ženska). To nasilje v družini je lahko fizično nasilje, spolno nasilje, psihično in ekonomsko nasilje. Glavna novost tega novega člena je v tem, da je že enkratna kršitev kaznivo dejanje (prej prekršek). In to kaznivo dejanje se že v začetni fazi preganja po uradni dolžnosti. To pomeni, da ni nujno, da prijavo poda oškodovanec, temveč vsakdo, ki izve za takšno dejanje oziroma če pri zbiranju obvestil pride policist do takšnih podatkov, jih je dolžan podati in evidentirati ustrezno kazensko ovadbo. Se pravi, da je zakonodajalec v tem poglavju zelo rigorozen (strog) in takšne so tudi posledice oziroma sankcije.

Kaznivo dejanje Nasilje v družini po 191. členu KZ-1 govori naslednje:

1. Kdor v družinski skupnosti z drugim grdo ravna, ga pretepa ali drugače boleče ali ponižujoče ravna, ga z grožnjo z

neposrednim napadom na življenje ali telo preganja iz skupnega prebivališča in mu omejuje svobodo gibanja, ga zalezuje, ga prisiljuje k delu ali opuščanju dela ali ga kako drugače z nasilnim omejevanjem njegovih enakih pravic spravlja v skupnosti v podrejen položaj, se kaznuje z zaporom do petih let.

2. Enako se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka v kakšni drugi trajnejši življenjski skupnosti.

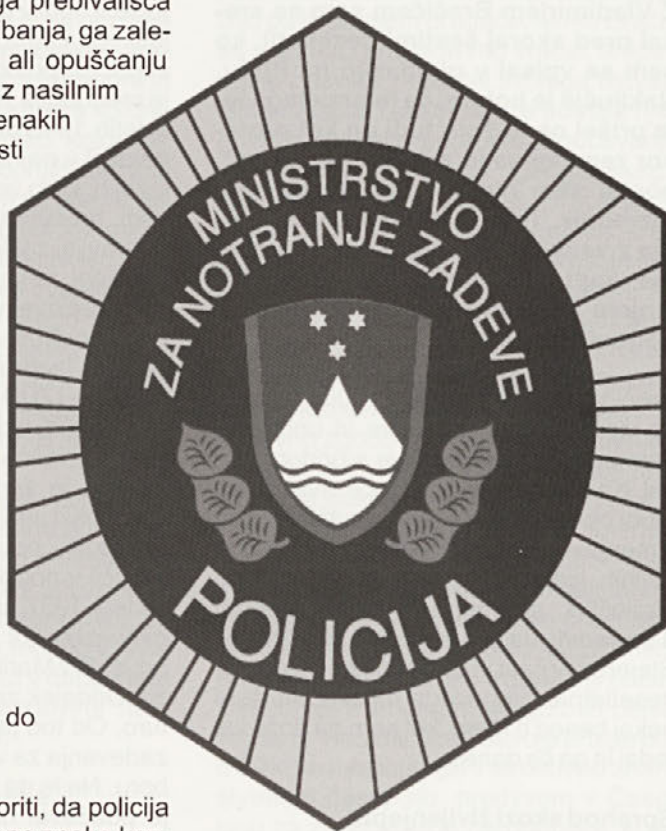
3. Če je dejanje iz prvega odstavka storjeno proti osebi, s katero je storilec živel v družinski ali drugi trajnejši skupnosti, ki je razpadla, je pa dejanje s to skupnostjo povezano, se storilec kaznuje z zaporom do treh let.

Ob tem je potrebno opozoriti, da policija ob dejanju, ki ima navedene znake kaznivega dejanja, ukrepa strogo po Zakonu o kazenskem postopku, kar pomeni, da storilca pridrži za potreben čas, da se zberejo dokazi in obvestila ter nato privede k preiskovalnemu sodniku. V kolikor to ni potrebno (glede na odločitev sodišča), pa policija v skladu z Zakonom o policiji izreče ukrep prepovedi približevanja osebi ali določenemu kraju (tudi njegovim otrokom), ki pa ga preiskovalni sodnik po presoji lahko podaljša do 60 dni. V tem primeru se kršitelju izreče prepoved približevanja oškodovancu na določeni razdalji od 50 do 200 metrov, ki jo določi policija, na domu, kjer oškodovanec biva, kjer se izobražuje oziroma je zaposlen, kar pa zajema tudi prepoved vsakršnega komuniciranja. Za kršitev navedenega ukrepa se kršitelju izreče globa. Če pa s kršitvijo nadaljuje, se mu odvzame prostost in privede v preiskovalni zapor.

Potrebno je še omeniti področje meje, ki najbolj zadeva obmejne občini Zavrc in Cirkulane. Moramo se zavedati, da trenutna meja ločuje državi Slovenijo in Hrvaško, obenem pa je to tudi zunanja evropska oziroma schengenska meja. Za lokalno obmejno prebivalstvo je tako obvezno spoštovanje kar nekaj predpisov. Vsi, ki živijo na mejnem področju, predvsem ob mejni črti, in dnevno prehajajo mejo, morajo imeti obmejno pre-

pustnico, ki jo dobijo na upravičeno zahtevo. Tisti, ki pa ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev prepustnice, pa morajo mejo prečkati na uradnih mejnih prehodih. V kolikor nekdo želi na obisk do nekoga, ki živi neposredno ob mejni črti, je potrebno, da gostitelj (ki živi ob meji) obisk najavi na Policijsko postajo Gorišnica, da ne pride do nepotrebnega kaznovanja. V nasprotnem primeru gre namreč za illegalen prestop državne meje, za kar je predpisana globa. Na območju, kjer potekajo mejne ceste, so postavljene opozorilne table, ki opozarjajo na državno mejo. Te oznake je potrebno spoštovati oziroma če ne izpolnjujemo pogojev za gibanje na tem območju, se obrnemo in vrnemo, saj v nasprotnem primeru storimo prekršek po Zakonu o nadzoru državne meje, kjer je predpisana globa.

Ker na kratko v članku ni mogoče opisati vseh podrobnosti, prosimo, da vsi, ki želijo dodatne informacije o reševanju problematike ali so jim nekatere stvari nejasne, pokličejo na Policijsko postajo Gorišnica na telefon (02) 743 07 60, kjer jim bomo posredovali ustrezen odgovor oziroma rešitev. Ob prijavi kršitev pa pokličite telefonsko številko policije 113. Želimo, da zaživimo v skupnosti, ki bo varna za vsakogar.

Prof. dr. Vladimir Bračič - Mirko (1919-1996)

Mag. Martin Prašnički

Z Vladimирjem Bračičem sem se srečal pred skoraj šestimi desetletji, ko sem se vpisal v gimnazijo na Ptuju. Naključje je hotelo, da je prav tega leta prišel na to šolo tudi on kot profesor zemljepisa in zgodovine. Še več, postal sem njegov dijak in on moj razrednik. To je bila moja prva izkušnja z velikim rojakom, ni pa bila zadnja, kajti med mojim nadaljnjim šolanjem in delom v Mariboru sva se pogosto srečevala.

Bračič je v tem mestu »gradil« temelje za visokošolske ustanove in univerzo, sam pa sem te pridobitve s pridom užival. Kadarkoli je bilo mogoče, sva rojaka - tudi ob uradnih srečanjih - našla čas za izmenjavo misli in za kakšno novico iz najinih Haloz. »Zgovarjala sma se po haološki«, s čimer sva drug drugemu dala vedeti, da sva še vedno Haložana. Štejem si v čast in dolžnost, da ob devetdesetletnici njegovega rojstva zapišem nekaj besed o njem, kot sem ga doživljal tedaj in ga še danes.

Sprehod skozi življenjepisa

Vladimir je bil rojen v Cirkulanah 7 (danes 52) materi Mariji Rajher, roj. Mesa-rič, znani gostilničarki pri Sv. Barbari v Halozah, ki jo je prvi mož Anton Rajher pripeljal iz Selnice ob Dravi. Po Rajherjevi smrti leta 1913 je Marija sama vodila gostinsko dejavnost. Sina Vladimirja je rodila leta 1919, priimek pa je otrok dobil po očimu, Marijinem drugem možu Francu Bračiču iz Cirkulanah.

Osnovno šolo je Vladimir obiskoval od leta 1925 v domačem kraju, po šestem razredu pa se je vpisal v gimnazijo na Ptuju. Končal jo je leta 1935, nakar so ga še istega leta vpisali na učiteljske v Mariboru. Tam je končal dva letnika. V tem času so se ga dodobra dotaknili policijski pregoni njegovega bratranca Bojana Iliča, zato se je tretje leto prepisal na učiteljske v Ljubljani, ki ga je v miru končal leta 1940. Prvo službo so mu dodelili v kraju Polom na Kočevskem.

Med okupacijo se je kot domoljub pridružil odporniškemu gibanju na Dolenjskem; na Notranjskem je bil izdan, nakar so ga Italijani internirali v Padovo, od tam pa po nekaj mesecih poslali na Rab, od koder se je vrnil na slovenska tla po kapitulaciji Italije septembra 1943.

Po tem obdobju se je Vladimir Bračič - Mirko Polomski pridružil partizanskim odredom na Primorskem in je kot dober govornik ter več v pisanju napredoval

do komisarja Kosovelove brigade, pozneje pa je prevzel vrsto pomembnih funkcij, tudi v izobraževanju in vzgoji vojaškega kadra. Po vojaški stopnji je dosegel čin polkovnika. Na lastno željo se je sredi junija 1945 demobiliziral.

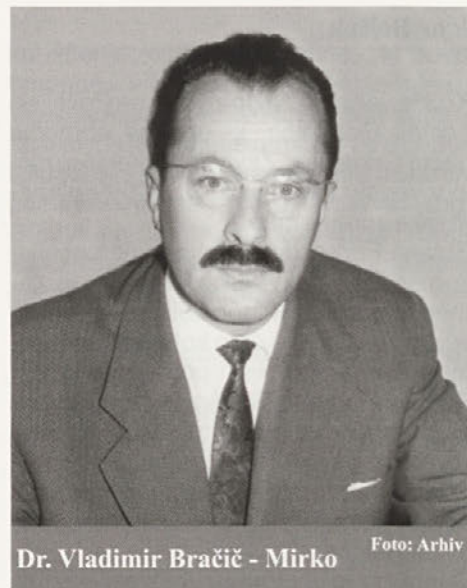
V letih 1945 do 1959 je Vladimir Bračič deloval v najrazličnejših krajih in na položajih, ki so večinoma povezani s šolstvom, prosveto in kulturo. V letu 1952 je pripravil zaključek študija na fakulteti v Ljubljani, nekajmesečni študijski dopust pa je preživel v Cirkulanah, kjer je oživil kulturno društveno delo. Postal je predsednik Izobraževalnega umetniškega društva - IZUD Franček Kozel, sam pa je odigral tudi vlogo ali dve v dramski sekciji (Razvalina življenja, Miklova Zala). To leto je končal študij geografije na ljubljanski univerzi, se zaposlil na ptujski gimnaziji, potem se je po dveh letih vključil v politiko kot ljudski poslanec in se leta 1957 za eno leto vrnil na ptujsko gimnazijo kot direktor. Medtem so ga povabili v Maribor, kjer je na okraju prevzel Oddelek za šolstvo, prosveto in kulturo. Od tod je njegova pot vodila v prizadevanja za višje in visoke šole v Mariboru. Ne le da je bil izvoljeni profesor, ki je poučeval na višjih in visokih šolah, ampak je hkrati snoval, organiziral in načeloval aktivnostim, ki so vodile mariborske visoke šole k združitvi v univerzo. Vmes se je odzval povabilu v »Kavčičevo vladu« (1957-1972), kjer je ustvaril dokončne pogoje za priznanje Univerze v Mariboru; ta je bila leta 1975 res ustanovljena, njen prvi rektor pa je postal prof. dr. Vladimir Bračič. Doktorat iz geografskih znanosti si je pridobil že leta 1965.

Bračič je ostal rektor Univerze v Mariboru dva mandata, nato se je leta 1979 upokojil. Preostanek življenja je preživel v Mariboru v svojem znanem stilu, to je delovnem, raziskovalnem, družbeno aktivnem. Umril je spomladi 1996. Pokopan je v Cirkulanah.

Vladimir Bračič se je leta 1948 poročil z domačinko iz Cirkulanah Vikico Haške, ki jima je rodila tri otroke: Bojana, Nevenko in Igorja.

Poudarki na nekaterih Bračičevih zaslugah

Pisati o Vladimирju Bračiču, pomeni, razmišljati o veliko rečeh, ki jih je počel v svojem življenju. Bračič je bil človek širokega duha, temeljnega družbenega znanja, velike pripravljenosti, da se spopade in bojuje za določene cilje. Bil je poln neusahljive energije, ki ni izgorevala le v njegovem angažiranju, ampak

Dr. Vladimir Bračič - Mirko

Foto: Arhiv

jo je izžareval tudi kot človek izrednega šarma in topline za svoje okolje. Zaradi tega so ga marsikdaj delegirali v naloge, ki so se drugim zdele nerešljive. Bil je spreten »politik«, ki je obvladal diplomatski jezik, ko je nagovarjal k sodelovanju. To mu je izjemno pomagalo, ko se je v letih 1961 pa do 1975 praktično nenehno bojeval za priznanje mariborskih visokošolskih zavodov kot nacionalne visokošolske izobraževalne in raziskovalne institucije izven Ljubljane. V sodelovanju z najožjim krogom vztrajnih sodelavcev mu je uspelo ustanoviti Univerzo v Mariboru, kar je ena najpomembnejših pridobitev Maribora in regije v 20. stoletju.

Razmišljati o Bračiču, pomeni tudi, razmišljati o učenjaku. Kljub številnim in vsemogočim nalogam, ki jih je prevzel in opravljal kot človek, ki se je zavedal, da edino aktivnost lahko prinese napredek, pa Bračič ni obtičal na ravni aktivista in birokrata. Organiziranje novih visokih šol v Mariboru je bil le okvir, v katerega je postavljali potrebne pogoje za hitrejši napredek gospodarstva ter družbenih in kulturnih dejavnosti tega dela Slovenije. Bračič je kljub številnim javnim funkcijam ostal dosleden profesor geografije na Pedagoški fakulteti, kot tak pa nikoli ni opustil stika z znanostjo in raziskovalnim delom. Čuditi se moramo, kako mu je vse to uspelo. Sta mu bili zgodovina in geografija vdihnjeni ob rojstvu? Pri nižjem tečajnem izpitu v gimnaziji je prav pri teh predmetih prejel najvišjo možno oceno. Ni pa redko, da ocenjevalci njegovega znanstvenega dela na področju historične geografije povezujejo z njegovim posebnim odnosom do rodni Haloz, kjer so bile človeške usode z naravnimi danostmi vedno izjemno težke.

Posebno prizadeto se je profesor Bračič ukvarjal s problemi viničarstva, čemur je posvetil svojo doktorsko disertacijo in o tem tudi sicer veliko pisal. Rojaki se morda še ne zavedamo dovolj dobro, koliko dobrega je Bračičev Mirko s svojim znanstvenim in javnim delom prispeval za kraje med Konjicami in Lendavo, med Halozami in Radgono ...

Bračičev odnos do kulture in umetnosti

Ko sem bil njegov dijak na ptujski gimnaziji, morda nisem razumel, zakaj nas je naš razrednik profesor Bračič na končni izlet popeljal v Ljubljano in ne kam na toplo morje. Med enodnevnim izletom z vlakom smo si ogledali mesto, galerijo slik, muzej - in zvečer operno predstavo. Verjetno, da nihče iz našega razreda dotlej opere še ni videl od znotraj. Razrednik Bračič nam je odprl še ena vrata v drugačen svet, kot smo ga poznali na podeželju ali na Ptuju. Mislim, da je želel posredovati svoj odnos do kulture in umetnosti na nas mlade, ki smo izhajali iz povsem različnih socialnih sredin in dotlej nismo imeli kaj prida možnosti, da bi se v tej smeri izobrazili. Saj je tudi sam Bračič hodil podobno pot: kot vareški otrok je v gostilniški dvorani svoje matere odkrival svet igre in glasbe, kot so ga uprizarjale skupine kulturnega društ-

va v Cirkulanah. Sam se je pozneje postavil za kontrabas, ki ga je spremljal še dolga leta, tudi do Ljubljane. Da je Mirko Bračič odigral nekaj vlog v društveni dramski sekciji v Cirkulanah, smo že omenili. Ne preseneča, da je bil pozneje predsednik sveta Borštnikovega srečanja slovenskih gledališč v Mariboru in da je več let organiziral slikarsko kolonijo na Ptuju. Zakaj slikarsko kolonijo? Zato, ker se je v svojih zgodnjih letih tudi sam preskušal s slikanjem na platno. Bil je tudi veliki ljubitelj zborovskega petja, saj je več let prepeval v učiteljskem pevskem zboru pod vodstvom svojega prijatelja Jožeta Gregorca. Gregorc pa ni bil edini Bračičev ožji prijatelj iz vrst umetnikov, osebno se je družil z znanimi slikarji, kot so mojster B. Jakac, T. Primožič, O. Polak, L. Pandur, B. Golja ..., in še bi lahko naštevali.

Vseh funkcij, ki jih je prevzemal dr. Vladimir Bračič in jih korektno opravljal, v tem sestavku ne moremo naštet. Pomembno pa se vendarle zdi spoznanje, da je bil Bračič tudi kot rektor človek širokega profila in je kot tak močno vplival na Maribor in Slovenijo tudi v duhovnem smislu. Te širine med njegovimi nasledniki ni bilo več zaslediti.

Njegov domači kraj in ljudje

Za Vladimirja Bračiča lahko mirno trdi-

mo, da je imel mnoge življenjske prilležitosti, ko bi bil lahko ostal v velikem svetu politike ali izobraževanja in znanosti, pri čemer bi na domači kraj tako rekoč pozabil in se vanj vračal le priložnostno. Bilo pa je povsem drugače. Mirko Bračič se v domači kraj ni le rad vračal, ampak mu je posvetil veliki del svojega ustvarjalnega časa. Da so Haloze postale njegovo priljubljeno področje proučevanja z vidika historičnega geografskega koncepta, smo že omenjali. Bračič pa je bil tudi pobudnik mnogih dogodkov, ki so bili povezani s šolstvom, prosveto in kulturo v njegovih rojstnih Cirkulanah. Izpod njegovega peresa so nastajali prispevki ob obletnicah kulturnih društev, razvoja šole; pisal je prispevke za zgodovino krajevne skupnosti Cirkulane. Za krajevno zgodovino ima velik pomen tudi njegova študija o imenski cenitvi premoženja gosposčine Borl v letu 1542, v kateri najdemo sistematičen poimenski pregled tukajšnjih kmetov, osebenjkov in gornikov; pravzaprav so to najstarejši znani imenski sezname naših prednikov doslej. Prav tako se je lotil analize imen, priimkov in hišnih imen v današnji občini Cirkulane. Pomembno je gotovo dejstvo, da je Vladimir Bračič svoje prispevke o Cirkulana objavljaval v strokovno znanstvenem časopisu, predvsem v Časopisu za zgodovino in narodopisje, ki ga je precej časa tudi sam urejal.

Leta 1975 je bila ustanovljena Univerza v Mariboru, katere prvi rektor je postal prof. dr. Vladimir Bračič iz Cirkulan. Na razglasitev so prišli rektorji s 16 evropskih univerz. Dr. Bračič je v sredini fotografije.

Foto: Arhiv

S tem je svoje Haloze postavil ob bok krajem, ki imajo svoje ime, svoje mesto, svojo zgodovino. Da je živel s svojim rojstnim krajem tudi, ko je bil na najodgovornejših položajih in mu je najbrž vedno primanjkovalo časa, je dokazoval s svojimi javnimi članki in intervjuji, v katerih je pozival oblast, da Halozam omogoči in zagotovi hitrejši gospodarski in družbeni razvoj. Ne vedno, mnogokrat pa je njegova javna beseda vendarle naletela na pozitiven odmev.

Za prof. dr. Vladimirjem Bračičem zeva praznina, ki je še dolgo ne bo mogoče zapolniti. Cirkulane mu ob 90-letnici rojstva postavljajo doprsni kip. Nihče za kaj takega ni bolj zaslužen kot ta učenjak, svetovljan in domoljub. V Društvu za oživitev gradu Borl pa je vzklikala tudi pobuda, da je treba s pisanjem prispevkov za krajevno zgodovino Belanov nadaljevati. Tako bi se vsaj malo oddolžili človeku, ki je v tej smeri sam storil prve in velike korake.

S simpozijem in razstavo ob 90-letnici Bračičevega rojstva pa bomo v Cirkulanah že letošnje leto poglobili in razširili vedenje o življenju in delu našega velikega rojaka.

Trije člani Sadjarske podružnice pri sv. Barbari v Halozah leta 1938: učitelj Ivan Sel, Marija Bračič (Vladimirjeva mati) in Jožef Kranjc - Humski; fotozapuščina Janeza Emeršiča - Baruneka iz Paradiža

Premiera predstave Niti tat ne more pošteno krasti

Sebastijan Meznarič

Tudi letos smo se člani dramske sekcije Kulturnega društva Cirkulane odločili, da naštudiramo komedijo. Sicer so pred nami recesija, varčevanje, ampak mi ne bomo »šparali« s smehom in dobro voljo in prav je tako.

Z režiserjem Alojzom Domnikom, ki nas ima pod svojo taktirko že drugo leto, smo izbrali delo Niti tat ne more pošteno krasti italijanskega avtorja in Nobelovega nagrajenca za literaturo Daria Foa.

Tatvina, ki se je loti možakar, se namreč sprevrže v vse kaj drugega, saj ubogi tat niti pri svojem »delu« nima miru pred

svojo ženo, ki ga kliče po telefonu in skrbno preverja, če vse teče, kot mora. Zaradi predolgega pogovora ubogemu tatu zmanjka časa za krajo, kajti sredi tatvine se v stanovanje vrne gospodar in to kar z ljubico. Tatič se skriva in začenja se prava zgodba, saj se vrne žena lastnika, pa seveda njen ljubček. Ubogi tat mora zdaj vsem držati »štango« in zagovarjati sam sebe, saj v stanovanje pride tudi njegova žena, ki je pri zasliševanju hujša kot policija, nazadnje vse izpade kot velik »nesporazum«. Zgodbo zaključi drugi tat, ki je ogorčen, saj ga kljub pripravljenemu plenu zalotijo pri »vzvišenem« poslu in reveža zasujejo z besednimi rafali.

Premiero smo odigrali 27. marca 2009, ponovitve pa so bile 28. in 29. marca ter na velikonočni ponedeljek, 13. aprila. Z obiskom smo bili zelo zadovoljni - najbolj seveda zato, ker je bila naša publika zelo zadovoljna z nami. Sicer pa bo komedija še na ogled, in sicer v mesecu septembru.

Povedati moram tudi to, da se je naša igralska ekipa dodobra pomladila. Med nami so kar trije novi mladi igralci, ki so se uspešno preizkusili v dramskem nastopu. Bili so tako vpeljeni v igro, da ni bilo opaziti, da so prvič na odru, kar je seveda zasluga našega režiserja, dobrih vaj in pa seveda timskega dela!

V vlogah smo nastopili: Davor Hrzenjak (tat), Kaja Vršec (tatova žena), Marjan Prašnički (moški), Natalija Cafuta (ženska), Anica Črnivec (Anna), Sebastijan Meznarič (Antonio) in Nejc Belšak (drugi tat). Za tehnično izvedbo so poskrbeli Milan Črnivec, Jože in Aleš Klinc ter Ivan Dernikovič, za zvok in efekte je bil odgovoren Stanko Meznarič, za kostume Janja Solina, glasbo pa je izbrala Romana Rek. Režijo, scenografijo in dramaturgijo pa je odlično opravil Alojz Domnik.

Vsem bi se rad prisrčno zahvalil za ves trud, marljivo delo in požrtvovalnost. Vse to smo dobili poplačano z bučnim aplavzom po odigrani predstavi. In to je za nas največja nagrada.

Dramska sekcija KD Cirkulane

Foto: Arhiv društva

Mešani pevski zbor Cirkulane

Franc Korenjak

Kulturno društvo Cirkulane in z njim Mešani pevski zbor (MPZ) KD Cirkulane letos slavi 110. obletnico obstoja društva. Zbor sestavlja starejša skupina pevskih entuziastov, ki s svojim vztrajnim delom in trudom obvladujemo vse zadane naloge.

Skoki vse leto imamo tudi po 13 ali še več organiziranih nastopov v kulturno prosvetni dejavnosti, zraven tega pa v celoti vzdržujemo redno cerkveno petje, ki ima v naši Barbarški fari že več kot 110-letno tradicijo. Vsa zahvala gre tukajšnjemu organistu in pevovodji Jožetu Dernikoviču, ki zbor vodi že 42. leto, dejaven pa je tudi v drugih pevskih zborih izven naše občine. Prav tako gre zahvala mlajšemu pevovodji Daniju Belšaku, ki je vedno pripravljen dopolnjevati in poprijeti pri vodenju zbora, ko je to potrebno.

Tudi Kulturno društvo Cirkulane in občina Cirkulane nas zadovoljivo podpirata v pevski dejavnosti, odlično pa je tudi sodelovanje z Osnovno šolo Cirkulane - Zavrč in drugimi društvi v naši občini. Zraven vseh naštetih ugodnih pogojev za pevsko dejavnost pa smo pevci močno zaskrbljeni za našo prihodnost zaradi slabe pevske aktivnosti mladine, ki bi se morala že iz osnovne šole vključevati v naše vrste. Nekaj pobud za vključitev nam je pred leti sicer uspelo. Ponosni smo na dejavnost in uspešnost Mladih veseljakov, vendar menim, da bi moralo tudi vse mlade pevce v Cirkulanah, kakor tudi druge mlade občane, skrbeti, kaj bo z zborovskim petjem v Cirkulanah v prihodnosti, če ne bomo odgovorno razvijali pevske dejavnosti mladostnikov. Odgovor je na dlani. Zbor bo upravičeno razpadel, kot razpadajo naše lepe haloške gorice. Tudi vinogradi se več ne dosajajo in ne vzdržujejo, ker se pač to ne izplača. Za takšno stanje so

Mešani pevski zbor KD Cirkulane

Foto: Arhiv društva

pač odgovorne oblasti - posredno pa seveda mi ljudje - občani sami. Ko bodo po našem lepem hribovju zarasli gozdovi, tudi petja ne bomo več potrebovali. Vprašajmo se, kam drvimo? Kakšno kulturo rabimo za prihodnost in kakšne cilje imamo? Pevci smo močno zaskrbljeni, saj so naše pevske vrste močno razredčene. Zaskrbljena bi morala biti tudi vsa kulturna dejavnost v Cirkulanah, saj podzavestno izgubljajo 110-letne pridobitve kulture in kulturnih dejavnosti naših dedov in babic.

O delu sekcije ljudskih pevcev KD Cirkulane

Jože Petrovič

Ljudski pevci KD Cirkulane

Foto: Arhiv društva

Ljudski pevci smo v letošnjem letu od 1. 1. do danes bili kar aktivni. V soboto, 3. 1. 2009, smo organizirali koledovanje. V goste smo povabili skupino ljudskih pevcev »Kopači« iz Podleh-

nika in skupino »Prešmentani faloti« iz Stoperc. Skupina »Kopači« nam je predstavila Novoletno kolednico in nekaj ljudskih pesmi. »Prešmentani faloti« pa so se predstavili z nekaj ljudskimi pesmimi, ki so bile primerne za ta čas. Domači ljudski pevci pa smo zapeli trikralsko kolednico z zvezdo in še nekaj ljudskih pesmi. Prireditev smo predstavili kot »Koledovanje« - kot je to bilo pred davnimi leti nazaj v pravem domačem stilu. Gospodar in gospodinja, to sta bila Miro Lesjak in Anica Črnič, sta pevce postregla s pravo domačo kapljico in domačimi klobasami, kot je to bilo nekdanj. Prireditev je bila v farni cerkvi Sv. Barbare v Cirkulanah.

24. januarja smo ljudski pevci sodelovali na območni reviji v Destniku, ki jo prireja Ptujška območna izpostava javnega sklada za kulturne dejavnosti in Zveza kulturnih društev Ptuj. Na tej reviji smo bili cirkulanski ljudski pevci izbrani za Regijsko revijo ljudskih pev-

cev, ki bo 23. maja. Sicer pa so revije tri. Prva je območna, druga regijska, tretja pa državna.

Na območni reviji je bilo izmed 45 skupin izbranih 7 skupin za regijsko revijo. Kdo bo 23. maja izbran za državno revijo, bomo pa še videli.

6. februarja smo z našo ljudsko pesmijo sodelovali tudi na Prešernovi proslavi. 14. februarja pa smo zapeli tudi našim gasilcem na občnem zboru.

8. marca smo z našo pesmijo podkrepili rez in kop vinske trte pri Sv. Ani, ki jo skrbno obdeluje in zanjo skrbi Zvonko Arnečič, za kar se mu vsi krajan od srca zahvaljujemo. Interes krajanov in številnih gostov je pokazal, da to močno podpiramo.

Ker naše kulturno društvo letos praznuje kar lep jubilej, to je 110 let, in ker smo najstarejše društvo v našem kraju, smo si rekli, da se bomo letos še posebej potrudili, da bo naše praznovanje nepozabno leta naprej. Zato apeliram na vse članke društva: »Potrudimo se in pokažimo, kaj smo sposobni narediti!«

Gospodinje v Cirkulanah nekoč in danes

Majda Jurgec

Če pogledamo nekaj desetletij nazaj, je bila več kot polovica slovenskih gospodinj doma. Skrbele so za družino, gospodinjstvo in hišo.

Nekaj več kot polovica vseh žensk je bila vzdrževanih, kar pomeni, da niso imele svojih dohodkov. Opravljale so gospodinjska dela doma in skrbele za otroke, moža ter širšo družino. Le majhen delež gospodinj je bil zaposlenih. Iz tega lahko sklepamo, da so bile v veliki meri finančno in materialno odvisne od moža. Delovni dan žensk je bil zelo naporen in dolg. V tistih časih so morale vso gospodinjsko delo opraviti ročno. Kuhalo se je še v krušnih pečeh ali pa na štedilnikih na trdo gorivo. Vsa gospodinjska dela so terjala veliko fizičnega napora. Kruh so gospodinje pekly doma, običajno enkrat na teden za sprotno uporabo. Hrana je bila nekoč pestra. Pripravljalo se je veliko mlečnih jedi, mesa je bilo zelo malo, samo ob praznikih. Gospodinje so pekly različne jedi, ki so jih pripravljale iz pridelkov lastne pridelave, jedli so predvsem sezonsko zelenjavo.

Ker je bilo veliko mleka, so prevladovaly mlečne jedi. Iz tistih časov se je ohranila tudi gibanica, ki so jo pekly največkrat tisti dan, ko so pekly kruh. Gospodinja je vzela del krušnega testa, ga razvaljala in premazala s skuto in smetano ter spekla v krušni peči. Gospodinje so pripravljale različne solate, zabeljene s smetano in ocvirki ali samo z ocvirki. Tipična jed, zabeljena z ocvirki, so bili žganci. Take jedi so ponudile kot samostojno jed za zajtrk, večerjo ali malico.

Gospodinja nekoč se z današnjo sodobno gospodinjjo pravzaprav niti ne more primerjati. Znano je, da je bilo takratnim našim gospodinjim težko, saj so bile v veliki meri soodvisne. Sodobni, današnji gospodinjji, ki ni več finančno odvisna od moža, je kljub temu bistveno težje. Današnja gospodinja skrbi za družino in dom, pri tem pa je še zaposlena. Današnja ženska je vključena v vso družbeno dogajanje, ki ga je danes več kot nekoč. Gospodinjje, ki ostajajo doma in gospodinjijo, pa potrebujejo veliko več znanja. Čeprav ima sodobna gospodinja veliko gospodinjskih pripomočkov, ji ostaja veliko drugega dela, ki ga še vedno opravi

ročno. Današnja delitev dela je sicer drugačna, saj nekaj bremen prevzame tudi moški, kljub vsemu pa večji del opravkov ostaja ženski ali gospodinjji. Še vedno ostaja skrb za otroka, ki je v vrtcu samo v času opravljanja zaposlitve. Sodobna ženska je aktivna na veliko več področjih, kot so bile ženske nekoč.

Vključenost v družbeno in društveno življenje gospodinj iz Cirkulan, gospodinjjam zapolnjuje še tisti čas, ki jim ostane. V društvu obogatimo znanje, ki ga potrebujemo za lažje gospodinjje. Izmenjujemo svoje pridobljene izkušnje, jih nadgrajujemo in prenašamo naprej. Opažamo tudi potrebo po druženju.

S svojim delom popestrimo vsa dogajanja v občini, saj sodelujemo s svojimi dobrotami skoraj na vsaki prireditvi in ji s tem pričaramo domačnost in toplino. Ni vedno dovolj, da je miza bogato obložena, pomembne so malenkosti, ki dajejo dogodkom dušo in srce. Še naprej bomo v društvu gospodinj Cirkulane skrbele, da bodo imele prireditve dušo in srce.

Ko sirena nas pokliče!

PGD Cirkulane

Kako pomagati prijatelju, znancu ali sosedu v stiski, vemo zagotovo gasilci.

Vendar pa gasilci poskrbimo še za veliko drugih stvari, ki nam polepšajo

vsakdan. Delovno leto se nam je pričelo že 2. januarja, ko smo pripravili novoletni ples. V mesecu februarju smo organizirali letni občni zbor ter po zboru ples srčkov in bogat srečelov. Na tem mestu se zahvaljujemo vsem donatorjem ter sponzorjem za darovane dobitke. Zad-

njega aprila smo poskrbeli za postavitev prvomajskega drevesa s tradicionalnim druženjem občanov. V mesecu maju bomo zamenjali kritino na gasilskem domu, ki jo je dodobra načel zob časa. Potrebno bo še prepleskati fasado, tako da bo gasilski dom nam vsem v ponos.

Skozi vse leto skrbimo tudi za izobraževanje članic in članov ter pridobivanje najmlajših v naše vrste - pionirjev, ki so naša prihodnost. Udeležujemo se tudi gasilskih tekmovanj ter drugih prireditev, bodisi v naši občini bodisi drugod. V jesenskem delu vsako leto pripravimo veliko mednarodno gasilsko vajo v sodelovanju s pripadniki Slovenske vojske.

Ob občinskem prazniku pa želimo vsem občankam in občanom prijetno praznovanje z gasilskim pozdravom »Na pomoč!«.

Utrinek z letošnjega občnega zbora PGD Cirkulane

Foto: Laura

Radioklub Cirkulane v letu 2009

73 de S59DDR - S59H !

Denis Jurgec, Jernej Gole

Radioamaterji vsako leto 18. aprila po vsem svetu praznujemo dan radioamaterjev. Na ta dan je bila leta 1925 ustanovljena Mednarodna Radioamaterska Organizacija IRAU. Tema letošnjega dneva radioamaterjev je »Radioamaterji v nesrečah in nevarnostih«. V današnjem svetu radioamaterstvo predstavlja dve dragoceni možnosti, ki sta na razpolago za nujne primere v nesrečah oziroma v preprečevanju nesreč.

V svetu radioamaterstva je vzpostavljeno veliko število zelo prilagodljivih in večinoma infrastrukturno neodvisnih, lokalnih, nacionalnih in svetovnih omrežij, radioamaterji predstavljajo veliko število usposobljenih subjektov, ki znajo komunicirati z zelo omejenimi sredstvi in vzpostaviti komunikacijo tudi v najtežjih okoliščinah.

S pomočjo tehnike, orodij in znanja je možno vzpostaviti komunikacijo v najtežjih načinih, kot so baterije - UPS sistemi, ki upravljajo radioamaterske postaje in komunicirajo preko Morsejeve kode. Radioamaterske povezave potekajo lahko tudi preko satelitov, interneta, z glasom, besedilom, sliko, prenosa podatkov preko računalnikov na različne načine. Te komunikacije segajo od lokalnih VHF fiksnih omrežij do mobilnih in prenosnih kratkovalovnih postaj, ki segajo s signalom po celem svetu. Skratka, ko pride do nesreč v regijah, ki nimajo dobre pokritosti z javnimi omrežji, ali ko je bila obstoječa komunikacijska infrastruktura z nesrečo uničena, takrat radioamaterji prostovoljno zagotavljajo komunikacije za reševalce in humanitarne delavce in njihove organizacije in jim pomagajo pri zagotavljanju komunikacij za tiste, ki jih je prizadela nesreča.

Radioklub Cirkulane ima od lanskega leta naprej lastne opremljene prostore v Pohorju pri Cirkulanah. Danes šteje preko 30 članov, od tega je 20 članov operaterjev z licenco za opravljanje radioamaterskih zvez. Aktivnosti našega radiokluba so usmerjene predvsem v druženje med člani in širše v okolici. Tako v letošnjem letu načrtujemo več različnih aktivnosti. Med najpomembnejše spadajo naslednje:

Od 15. do 17. maja se bomo priključili akciji »EU sončni dnevi« in ponazorili na različnih lokacijah uporabo sončne energije za proizvodnjo električne energije in njeno uporabo pri delu z radioamaterskimi postajami.

Postavitev antenskega sistema za delo na kratkem valu v letu 2008

Foto: Arhiv

V soboto, 23. 05. 2009, ob 9. uri bo pri sv. Elizabeti v Pohorju pri Cirkulanah maša za radioamaterje in zvezo Slovenske vojske, ki jo bosta vodila Vito Muhič in Emil Drev. Po maši bo srečanje vezistov Slovenske vojske in radioamaterjev na lokaciji našega kluba v Pohorju pri Cirkulanah.

V soboto, 25. 07. 2009, nameravam aktivirati SOTA vrh Vrbanjšak S5/GS-20. Naslednji dan pa bo pri Sv. Ani v Velikem Vrhu predstavitev radioamaterskega dela. SOTA pomeni Summits on the Air (Vrhovi na radioamaterskih frekvencah). Namen SOTA (Programa) je vzpodbuditi radioamatersko dejavnost z vrhov hribov in gora v državah širom sveta. Pravila SOTA določajo, da je potrebno vso opremo prinesiti na vrh brez motoriziranih sredstev. Vsa oprema se lahko oskrbuje le z opremo iz prenosnih napajalnih sistemov, kot so baterije, sončne celice ipd. Prepovedana je uporaba generatorjev na fosilna goriva. SOTA pravila zajemajo 13 navodil, ki jih je potrebno upoštevati za uspešno aktivacijo posameznega vrha. V Halozah je

registriranih trenutno sedem takšnih vrhov. Eden izmed njih je tudi Vrbanjšak.

V mesecu avgustu pripravljamo srečanje radioamaterjev HAMFEST - S5/OE/9A (Slovenije, Avstrije in Hrvaške), ki bo potekalo na naši lokaciji na Pohorju pri Cirkulanah. HAMFEST pomeni srečanja radioamaterjev, ki jih organizirajo različna radioamaterska združenja. Namen srečanj je druženje, medsebojno povezovanje, promocija naše dejavnosti in izmenjava radioamaterskih izkušenj.

Na lokaciji Radiokluba Cirkulane na Pohorju 24a pri Cirkulanah nas najdete največkrat ob vikendih, predvsem pa vsak tretji polni vikend, ko sodelujemo v različnih radioamaterskih tekmovanjih v vzpostavljanju zvez. V spomladanskem državnem KV prvenstvu smo po še neuradnih rezultatih dosegli 3. mesto med okrog 200 radioamaterji iz Slovenije v šestih kategorijah. Več o aktualnih dogodkih pa lahko izveste in najdete tudi na:

www.cirkulane.hamradio.si ali pošljete e-sporočilo na:

radioklub.cirkulane@gmail.com.

Delček razstave ob 40. obletnici delovanja radioamaterstva na območju Cirkulan

Foto: Arhiv

Datum in ura	Naslov prireditve	Kraj	Organizator
JUNIJ			
sobota			
20. 06. 2009	Ovčje kozji bal	Borl	Društvo rejcev drobnice Haloze
četrtek			
25. 06. 2009	Pohod na Boč		Planinsko društvo
JULIJ			
petek			
24. 07. 2009 ob 17. uri	»Aninski tek«	Cirkulane	Športno društvo, Gasilsko društvo
sobota			
25. 07. 2009	Aktivacija SOTA vrha - Vrbajnsak	Vrbajnsak	Radioklub
25. 07. 2009 ob 18. uri	Križev pot k Sv. Ani v Velikem Vrhu	Veliki Vrh	
25. 07. 2009	Koncert Tamburanja ob večerih	Borl	Kulturno društvo
25. 07. 2009 ob 18. uri	Lovska veselica	Brezovec	Lovska družina
nedelja			
26. 07. 2009 celi dan	Predstavitve radioamaterske dejavnosti pri Sv. Ani	Sv. Ana	Radioklub
26. 07. 2009	Žegnanje pri Sv. Ani	Sv. Ana	
AVGUST			
nedelja			
16. 08. 2009	Pohod po Viničarski peš poti		Turistično društvo
16. 08. 2009	»Pesem klopotev« - srečanje ljudskih pevcev in godcev Cirkulane 2009	Sv. Ana	Kulturno društvo
16. 08. 2009	Postavitev klopotea	Sv. Ana	Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze, Turistično društvo
16.–20. 08. 2009	Postavitev klopotev v Slatini	Mali Okič, Slatina	Turistično društvo
sobota			
29. 08. 2009	Pohod na Avguštin		Planinsko društvo
SEPTEMBER			
sobota			
05. 09. 2009	Pohod po Bračičevi poti		Planinsko društvo
05. 09. 2009 ob 18.30	Premiera monokomedije (tekst Tone Partljič in izvedba Ana Črnivec, režija Lojze Domnik)	Cirkulane	Kulturno društvo
05. 09. 2009 ob 19.30	Predstavitve izdaje knjige ob 110-letnici Kulturnega društva s kulturnim programom	Cirkulane	Kulturno društvo
05. 09. 2009 ob 20. uri	Predstavitve razstave ob 110-letnici delovanja KD	Cirkulane	Kulturno društvo
	Družabno srečanje		
četrtek			
17. 09. 2009 ob 17. uri	Osrednja proslava ob 110-letnici KD	Cirkulane	Kulturno društvo
	Družabno srečanje		
OKTOBER			
sobota			
17. 10. 2009	Mednarodna gasilska vaja	Cirkulane	Gasilsko društvo
24. 10. 2009	Ponovitev komedije »Niti tat ne more pošteno krasti«	Cirkulane	KD

NOVEMBER			
sobota			
Od 4. do 11. 11. 2009	Dnevi odprti vrat kleti ob Martinovem		Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze
7. 11. 2009	Martinov pohod po Halozah		Planinsko društvo
7. 11. 2009	Martinovanje v Cirkulanah	Cirkulane	Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze, Kulturno društvo, Planinsko društvo, Društvo rejcev drobnice Haloze, Društvo gospodinj, Turistično društvo
nedelja			
08. 11. 2009	Sveta maša in blagoslov vina	Sv. Ana	Društvo vinogradnikov in sadjarjev Haloze
sreda			
11. 11. 2009	Martinovanje in snemanje klopoteca v Slatini	Slatina, Mali Okič	Turistično društvo
sobota			
28. 11. 2009	2. koncert Folklorne sekcije		Kulturno društvo
DECEMBER			
nedelja			
06. 12. 2009	Barbarno v Cirkulanah	Cirkulane	DgB in ostala društva v Cirkulanah
sobota			
19. 12. 2009	Pohod po Mustrovi poti		Planinsko društvo
19. 12. 2009	Postavitev božične smreke	Cirkulane	Turistično društvo
19. 12. 2009	Izdelava bakel, petje novega leta		Turistično društvo
petek			
25. 12. 2009	Božični koncert Mladih veseljakov	Cirkulane, Sv. Barbara	Kulturno društvo
sobota			
26. 12. 2009	Štefanov pohod		Planinsko društvo
četrtek			
31. 12. 2009	Družabno srečanje ob novem letu	Cirkulane	Turistično društvo

Društva si pridržujejo pravico do sprememb programa.

Povzela po predlogih društev in pripravila:
Antonija Žumbar

Uspešna mlada športnika iz občine Cirkulane

A. in K. Kolednik

Sabina in Aleksander Kolednik iz Pristave se že dolga leta zelo uspešno ukvarjata z borilnimi veščinami. Svoja mlada leta sta posvetila kickboksingu, športu, ki mu še zmeraj ostajata zvesta.

Tudi letošnjo sezono sta začela zelo vzpodbudno. Po dveh turnirjih državnega prvenstva sta oba vodilna na lestvici celo v dveh kategorijah. Sabina med članicami do 50 in 55 kilogramov in Aleksander med člani do 79 in 84 kilogramov. Obema se torej obeta dvojna lovorika.

V začetku maja sta se udeležila nekajdnevnih priprav na Rogli, kjer sta trenirala pod budnim očesom Tomaža Barade, Dejana Zavca ter drugih mojstrov bo-

rilnih športov. Junija ju namreč čaka tekma za svetovni pokal v italijanskem Rimini, kjer ciljata na najvišja mesta. Vrhunec sezone bo za kickboksarje decembra, ko se bosta Sabina in Aleksander kot člana slovenske reprezentance udeležila svetovnega prvenstva v Marseillu v Franciji.

Za obema športnikoma je že dolga in uspešna kariera. Sabina je nosilka črnega pasu 1. Dan v budokai karateju, osvojila je že pet naslovov državne prvakinja, na tekmah za svetovni pokal je osvojila 6 medalj, od tega 3 zlate. Postala je svetovna mladinska podprvakinja in bronasta na članskem evropskem prvenstvu. Je prejemnica bronastega znaka Olimpijskega komiteja Slovenije za športne dosežke, prav tako pa je bila že večkrat iz-

brana med najboljšo športnice v MO Ptuj. Aleksander je mojster borilnih veščin 2. Dan, 6 let zapored je postal najboljši v državi, na tekmah za svetovni pokal je osvojil 3 zlate, 1 srebrno in dve bronasti medalji. Postal je nosilec bronaste medalje na svetovnem prvenstvu 2003 v Parizu, leto kasneje pa se je z medaljo iste žlahtnosti okitil še na evropskem prvenstvu. Za športne dosežke je bil nagrajen z bronastim in srebrnim znakom Olimpijskega komiteja Slovenije, med drugim je postal tudi športnik leta 2004 v MO Ptuj.

Vse, ki bi radi izvedeli več o aktivnostih Sabine in Aleksandra, lahko obiščete spletno stran www.kolednik.com, kjer boste seznanjeni z vsemi njunimi rezultati, treningi in prihajajočimi tekmovanji.

Jubilejni občni zbor Društva rejcev drobnice Haloze

Janko Lorbek

Lepša in prijaznejša podoba naših krajev je cilj Društva rejcev drobnice Haloze, katerega člani smo se 13. 02. 2009 zbrali na jubilejnim 10. rednem občnem zboru v prostorih gostišča Ribek v Stojncih.

Foto: Arhiv društva

Z občnega zbora Društva rejcev drobnice Haloze

Društvo rejcev drobnice Haloze je od ustanovitve v letu 2000, ko je štel le 10 ustanovnih članov, preraslo v društvo z več kot sto člani, ki prihajajo kar iz 13 občin.

Kot običajno, smo tudi tokrat opravili pregled aktivnosti društva v letu 2008, predstavili program dela za leto 2009 ter podelili priznanja najbolj zaslužnim posameznikom in kmetijam. Priznanja DRD Haloze za dolgoletno in požrtvovalno delo so prejeli Zinka Težak in Slavko Belšak iz občine Zavrch, Kmetija Danice in Slavka Ranfla iz občine Cirkulane, Kmetija Irene in Srečka Zorca iz občine Ptuj in kmetija Jelke Zupanič in Sama Rošerja iz občine Rače-Fram. Naše društvo bo tudi v bodoče sledilo namenu in ciljem, ki so izobraževanje in usposabljanje rejcev, obveščanje članstva in javnosti, sodelovanje z Zvezo društev, druženje in predstavitev širši skupnosti z namenom vplivanja na spremembo prehranjevalnih navad ter posledično večje porabe mesa drobnice

in trženja. Iz tega razloga se je društvo tudi prijavilo na javni razpis LAS Haloze s projektnim predlogom pod naslovom Raziskava ekonomske upravičenosti izgradnje obrata za predelavo in konfekcioniranje mesa iz drobnice. Projektni predlog je bil na LAS Haloze potrjen, izdelava projektne naloge že poteka, več o projektu pa v eni od naslednjih števil glasila.

Tudi letos bo naše društvo organiziralo osrednjo prireditev Ovčje kozji bal, ki bo že sedma po vrsti. Na balu bodo, kot običajno, za obiskovalce pripravljene kulturni program, razstava drobnice, prikaz striženja ovac, tekmovanje v kuhanju golaža iz mesa drobnice in šaljive pastirske igre. Ne bodo pa manjkale jedi iz mesa drobnice ter dobra domača haloška kapljica.

Ovčje kozji bal bo na gradu Borl v soboto, 20. 06. 2009. Spoštovane občanke in občani, spoštovane rejke in rejci drobnice, spoštovani ljubitelji živali ter ljubitelji dobre in zdrave hrane iz mesa drobnice, vljudno vabljeni na našo prireditev s sloganom »Pridite k nam v vas, kjer se bo za vas ustavil čas.«

O delu Društva upokojencev Cirkulane

DU Cirkulane

Člani Društva upokojencev (DU) Cirkulane so se 7. marca zbrali na 29. rednem letnem občnem zboru. Upravni odbor je na zbor povabil vse člane društva, župana Janeza Jurgeca, predstavnike Pokrajinske zveze društev upokojencev Spodnje Podravje in predstavnike sosednjih društev upokojencev. Na zboru je bilo na podlagi poročil ugotovljeno, da je društvo v lanskem letu delalo dobro. Potrdili pa so tudi plan dela za leto 2009 in zaključni račun društva za leto 2008. V času od lanskega do letošnjega zbora

je bilo v društvo sprejetih 10 novih članov, žal pa jih je v tem času toliko tudi umrlo.

V minulem letu je DU Cirkulane izvedlo številne aktivnosti, predvsem na področju izletništva. Pod vodstvom predsednika Odbora za izletništvo Rudija Lozinška so pripravili tri izlete. V maju so obiskali slovensko obalo in si ogledali luko Koper. Septembra so si ogledali Koroško, vključno s turistično kmetijo, oktobra pa so bili v Lentiju na Madžarskem ter si spotoma ogledali še lončarstvo v Filovcih. Junija so se člani DU Cirkulane zbrali na pikniku v lovskem

domu v Brezovcu, decembra pa je sledilo še srečanje ob zaključku leta. Decembra pa so obiskali člane društva, stare nad 80 let, in bolne. Sodelovali so tudi v projektu »Starejši za starejše« in izvedli anketo med občani, starimi nad 69 let. Pri izvajanju ankete je sodelovalo 10 prostovoljcev, ki so obiskali 326 občanov. Na podlagi ankete so za pomoč pri Centru za socialno delo zaprosili za tri občane in za pomoč patronažne službe za dva občana. Tudi letos bodo z anketo nadaljevali.

Izdelava presmeca

L. Milošič

Na cvetno nedeljo, 5. aprila 2009, smo člani Društva za aktivno preživljanje prostega časa v farni cerkvi v Cirkulanh postavili presmec.

V Cirkulanh je bil presmec takšnih dimenzij postavljen prvič, saj je meril kar sedem metrov. Za izdelavo je bilo potrebno zelo veliko volje in tudi materiala, ki pa ga je bilo težko najti. Neka modra misel se namreč glasi: "Pri izdelavi takšnega presmeca rabiš več idej in volje kot pa prostega časa ..."

Sicer pa si je naše društvo zadalo cilj, da naslednje leto nadaljuje z izdelavo presmeca v vsaj podobni velikosti.

Prvič je bil tudi v Cirkulanh blagoslovljen tako velik presmec.

Foto: Arhiv društva

Šola v naravi

V lepem ponedeljkovem jutru, 16. februarja 2009, smo se učenci 7. razredov podali na raziskovalno in družabno pot v Rakov Škocjan. Pot nas je vodila iz Cirkulan do Zavrča, kjer so se nam pridružili učenci z lokacije Zavrč, nato čez Slovensko Bistrico, Ljubljano do Rakovega Škocjana. Ko smo prispeli, so nas toplo pozdravili in nas pospremili v sobe, ki so imele imena po živalih in rastlinah. Pripravili so nam pester program, ki je vseboval naravoslovne, družboslovne in športne vsebine. V okviru naravoslovnih vsebin smo spoznavali bogastvo gozda, glive in lišaje, Zelške jame in reko Rak. V okviru družboslovnih vsebin smo si ogledali jame udornice, presihajoče Cerknjsko jezero in učili smo se, kako preživeti v naravi. Imeli smo veliko športnih dejavnosti, kot so plezanje, veslanje, lokostrelstvo, nočni pohod in pohodništvo. Zvečer pa smo se zabavali z raznimi igrami in športom. Po napornem tednu, polnem avantur, smo se polni lepih spominov odpravili domov.

Učenci 7. a razreda

To smo mi, mladi avanturisti!

Foto: OŠ Cirkulane - Zavrč

Zimska šola v naravi

Zvečer ob osmih mi je mama rekla, naj grem spat, saj se moram ob štirih zbuditi, ker gremo v težko pričakovano šolo v naravi. Celo noč nisem mogla spati, saj sem razmišljala, kako se bomo imeli. Ko pa sva se z mamo pripeljali na šolsko dvorišče, so bili že vsi zbrani, razen sošolke Ane, ki je zbolela. Že čez čas je pripeljal avtobus, zložili smo prtjago, pomahali domačim ter se odpravili proti Bohinju. Štiri ure vožnje so hitro minile, prispeli smo do doma, kjer smo preživeli skoraj cel teden. V garderobi smo se preoblekli v smučarska oblačila, vzeli s seboj vse potrebno za smučanje in se odpravili na smučišče Vogel. Nekateri so se z gondolo prvič peljali. Na smu-

čišču smo se razdelili v skupine, glede na naše smučarsko znanje. Ob pol treh smo se vrnili v dolino, kjer smo imeli kosilo, vodja doma pa nam je razložil pravila. Tisto popoldne smo imeli predavanje o smučanju, zvečer pa smo hitro zaspali. Naslednje jutro smo se zbudili ob sedmih ter se odpravili na jutranjo telovadbo. Pridružila se nam je še sošolka Ana, ki je bila z nami v sobi. Po telovadbi smo pospravile sobo ter čakale učitelja, da jo pride ocenit. Nato smo šli na malico, potem pa na smučišče. Tako se je ponavljalo vsak dan. Popoldne pa smo imeli zanimive dejavnosti. Na primer: lokostrelstvo, ogled koč, plavanje v Vodnem parku Bohinj, večerni sprehodi s svetilkami. Zadnji dan smo tekmovali v smučanju. Po kosilu so učitelji svečano razglasili rezultate in podelili diplome. Jaz sem osvojila 3. mesto.

Tako se je teden počasi zaključil. Veliko smo izvedeli o smučanju in se zabavali. Polni vtisov smo se vrnili domov.

Vanja Anžel, 5. a

Zimska šola v naravi

Foto: OŠ Cirkulane - Zavrč

Projekt Pasavček

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se učenci in učiteljice 1. triletja iz OŠ Cirkulane - Zavrč v Cirkulanah vključili v mednarodni projekt Pasavček, ki ga vodi Direkcija RS za ceste, Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Osnovna tema projekta je bila varna vožnja otrok v avtomobilu in uporaba otroških varnostnih sedežev in varnostnih pasov. Projekt je potekal v sodelovanju s starši, policijo in občinskim Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Trajal je od novembra do aprila, ko smo ga zaključili z razstavo opravljenega dela. Pri besednem, likovnem in gibalnem ustvarjanju nas je spremljal in vodil lik Pasavčka z zanimivo in poučno pesmico, zato zdaj vsi vemo, kaj je red - red je vedno pas pripet!

Učenci in učiteljice 1. triletja

Izdelki, nastali v sklopu projekta Pasavček.

Foto: OŠ Cirkulane - Zavrč

Žeblljarjeva izpoved

Zbudim se zgodaj zjutraj. Zunaj je še tema. Vstanem in pogledam skozi okno proti kokošnjaku, kjer je petelin, ki me je zbudil. Oblečem se in se odpravim v hlev. Tam me že čaka živina. Dam ji vodo in seno, da ne bo lačna in žejna do takrat, ko se ostali zbudijo. Ko v hlevu opravim vsa dela, odhitim v našo majhno kuhinjo. Tam pojem skromen zajtrk, to je mleko in že nekaj dni star domači kruh. Odhitim v sobo, kjer pridno spijo moji otroci. Petero jih je. Poljubim jih in hitro odhitim iz hiše, kajti že zamujam.

Hodim po sivi, ozki makadamski poti. Hodim hitro in na poti srečam sodelavca. Jako, s katerim hodiva skupaj v službo. Doma sva iz iste vasi, ki je precej oddaljena od naše kovačnice.

Na delo prihitiva, ko ostali že delajo. Ne opravičiva se, mogoče niti niso opazili, mogoče so začeli prehitro. Hitro nadoknadiva zaostalo. V službi imam veliko časa za razmislek. Večinoma nihče ne govori, le tu in tam kdo pove kaj smešnega ali zanimivega, kar ni povezano s službo. In spet vsi obmolkejo v glasnem ropotu kladiv. Veliko razmišljam, mislim na ženo. Sprašujem se, le kaj zdaj počne. Zanima me, ali je doma vse v redu, ali je živina dobila vodo in hrano. Spomnim se na hrano, ura je kakih de-

vet zjutraj. Lačen sem že. Rad bi malical, ampak malica je komaj čez nekaj ur. Raje razmišljam o čem drugem. Mislim na otroke, na petero lačnih ust. Upam, da pridno hodijo v šolo, da se bodo izučili in postali učitelji, miličniki, strojevodji ali karkoli drugega, le žeblljarji ne. Ta poklic je tako trd kot rudarski. Cele dneve kujemo vroče železo v majhne žebllje vseh velikosti. Ko razmišljam, čas hitro mine. Pride čas malice ali kosila. Za malico imamo časa le slabi dve uri. To je premalo, da bi odšli mirno domov na domače kosilo, za domačo mizo, k domačim. Ostanemo kar tukaj. Pojemo pač tisto, kar smo si včeraj zvečer ali danes zjutraj pripravili. Včasih, ko je kak »praznik«, mi otroci prinesejo toplo juho. Največkrat pa si pripravim kos kruha, kakšen majhen košček mesa, če ga imamo doma dovolj, in jabolko. Čas za malico nam hitro mine in spet moramo nazaj na delo. Vem, zdaj so moji otroci že doma, najedli so se in gredo na pašnik past živino ali na njivo obdelovat zemljo. Žena jim pri tem tudi pomaga, a je za njih delo še vseeno težko in garaško. Včasih si želim, da bi bil otrok, da bi lahko bil zunaj, pasel živino in pomagal mami in očetu pri njihovih opravilih. Ampak ne, zdaj sem tukaj in kujem žebllje. Večer je

že in vem, ko bom prišel domov, me bo še tam čakalo delo. Kujem svoje zadnje žebllje danes. Utrujen sem. Ušesa me bolijo, zaradi ropota so napolnjena s hrupom, ki prodira v glavo in najeda celo telo. Oči me pečejo od isker, ki švigajo iz žarečega železa, ko udrihamo po njem. Ko pogledam v temnejši kotiček, še vedno vidim žareče žebllje, ki me bodejo v oči. Končam z delom in se odpravim domov.

Z Jako hodiva spet skupaj, a nekoliko počasneje. Utrujena sva od napornega dneva. Veva, da bova doma morala spet delati. Nekaj drobnih del še vseeno morava postoriti.

Ko pridem domov, me že čakajo otroci in žena. Tudi oni so utrujeni, vendar me pričakajo dobre volje in me razveselijo, včasih s šopkom nabranih rož, včasih s svežim kruhom ali kakšno drugo dobroto. Rad imam svojo družino, zato jim še v poznih urah pomagam v hlevu ali na vrtu pred našo malo hišo, ko je zunaj še svetlo, ampak takih dni je zelo malo. Ker jih imam rad, se razveselim tudi vsake njihove dobre ocene, ki pomeni večjo srečo v življenju.

Andreja Glavica, 9. a

Vijolična kapica

Nekoč je živela deklica, ki je imela vijolično kapo. Zato so jo vsi klicali Vijolična kapica. Ta kapica ji je zelo pristajala in rada jo je nosila. Nekega dne pa ji je oče rekel, naj nese nekaj dobrot bolnemu dedku. Res se je odpravila od doma s košarico in si veselo žvižgala. A slišal jo je zajec, ki ji je prišel naproti. Prosil jo je, če se ji lahko pridruži. Vijolična kapica je bila dobrega srca in je zajca vzela s seboj. Po poti sta se pogovarjala in zajec ji je povedal, da je sirota. Prišla sta do dedkove hiše. Odložila sta dobrote in jih ponudila ubogemu dedku. Po prijatnem klepetu sta se odpravila proti domu. Vijolični kapici se je zajec zasmilil, zato ga je vzela k sebi domov. Od tistega dne sta skupaj obiskovala dedka ter postala nerazdružljiva prijatelja.

Nives Kokol, 5. a

Kaj bi se zgodilo, če bi z neba padla leteča veverica? (Domišljajska zgodba)

Nekoč je živela leteča veverica, ki ji je bilo ime Janja. Stara je bila en teden in še ni znala leteti. Minilo je pet tednov in mala veverica bi se morala naučiti leteti. Prišla je do konca starega macesna, v katerem je živela. Nato je razprla kožico za letenje in poskušala poleteti, skočila je z drevesa in začela padati. Padala je daleč v globino in klicala na pomoč. Mislila je, da jo bo kdo slišal, ampak slišali sta jo le podlasica in štorklja. »Uboga veverica!« je rekla štorklja svojemu možu. Štorklja, močna kot je bila, je rekla, da jo bo rešila. S svojim močnim kljunom jo je prijela in odnesla v svoje gnezdo na drogu. Ampak po drogu je začela plezati podlasica. Da bi priplezala na vrh droga, ji je manjkalo še en meter. Štorklja in njen mož sta odletela, veverica pa je ostala sama in bilo jo je zelo strah. Podlasica je bila že v gnezdu in veverica Janja je z vso silo skočila iz gnezda, a naenkrat je poletela visoko v nebo in na svoj ljubi stari macesen. Od takrat naprej je Janja vedno lepo letela in se nekaj naučila: »Kar si zares želiš, ti uspe le takrat, ko si v res hudi nevarnosti.« Vsaj takrat si je tako mislila.

Sara Pomberg, 4. razred

Pust veselih ust

Tudi letos smo se učenci in učiteljice 1. triletja odločili, da bomo sodelovali na pustnem karnevalu v Cirkulanah. Že takoj po novem letu smo pričeli z zbiranjem idej in s pripravami na ta veseli dogodek. Med velikim številom predlogov smo se odločili, da se predstavimo kot Velikani. Takoj smo se lotili izdelave velikanove glave, kajti z njo je bilo največ dela. Na napihnjene balone smo z le-

pilom iz moke lepili časopisni papir. Postopek kaširanja je trajal kar nekaj časa, saj je bilo treba nanesti več plasti papirja, plasti pa vmes tudi posušiti. Ko so bile glave pripravljene, smo v šolo povabili starše na likovno delavnico, kjer smo s skupnimi močmi dokončali in lepšali glave in izdelali velikanovo telo. Telesa smo izdelali iz dežnikov in velikih kosov blaga. Med pripravo in izdelavo

kostumov smo vsi zelo uživali in se zabavali. Ko smo vse izdelali in pripravili, smo se dogovorili za skupno predstavitev na pustni povorki. V soboto, 21. 2. 2009, smo se vsi ponovno zbrali in se predstavili kot skupinska maska. Nagrade sicer nismo prejeli, smo pa kljub temu sklenili, da bomo tudi drugo leto sodelovali s kakšno domiselno pustno masko.

Učenci in učiteljice 1. triletja

Foto: OŠ Cirkulane - Zavrč

Foto: OŠ Cirkulane - Zavrč

Odločam se ...

Ime mi je Aljaž in sem devetošolec. Osnovna šola se bliža h koncu. Kmalu ne bo več učiteljev, ki bi vedno omenjali Marijo Terezijo in kako je prišlo do obveznega šolstva. Čeprav pa se mi zdi, da bom to tudi malo pogrešal. Teh devet let je hitro minilo. V šolo sem prišel kot prvošolček, majhen in željan znanja. A sedaj odhajam v srednjo šolo. Upam samo, da je srednja šola boljša, kot jo opisujejo osnovnošolski učitelji. Po mojem mnenju ni noben »bav bav« in si vsakdo želi čim prej stopiti vanjo. V srednjo šolo grem! Juhuhu! Nadaljnega šolanja se zelo veselim, vendar pa imam problem, v katero šolo naj grem.

To vprašanje že dolgo premlevam. Ko razmišljam o srednji šoli, si vedno v ozadju predstavljam poklic, ki ga bom po tej izobrazbi lahko opravljal. Seveda ne razmišljam samo o štirih letih šolanja, tako da nameravam po srednji šoli narediti višjo šolo. Ali pa faks. Nihče ne ve. Ravno zaradi tega želim že v osnovni šoli dobivati dobre ocene, ki bi bile dobra popotnica za naprej.

Rad bi se odločil za pravršnjo šolo, po ka-

teri bi se mi odprlo mnogo poti do mojega končnega cilja, dobiti dobro službo. Vesel sem, da so že v osnovni šoli pripravili kar nekaj predstavitev poklicev. Sam sem se udeležil vseh. Predstavljene so bile srednje šole in poklici. Poklicev je bilo ogromno: zdravnik, policist, vojak, pilot, pek, strojni tehnik in še mnogi drugi. Seveda sem si najprej ogledal vojaški poklic. Vsakdo je že sanjaril, da bi bil vojak. No, vsaj tisti, ki so gledali film »Rambo«. Vojaški poklic se mi zdi zelo zanimiv, vendar v današnjem času vojska nima dobrih razmer. S tem mislim možno bližajočo se tretjo svetovno vojno, tako da se nisem dolgo zadrževal pri tem oddelku in sem si še ogledal vse ostale poklice. Vsak mi je bil po svoje všeč, vendar se nisem videl v nobenem. Dandanes lahko že vsakdo pride na gimnazijo. Gimnazija je šola, v katero pridejo učenci, ki ne vedo, kam bi se dali. Torej bi mi ustrezala. Nekateri pravijo, da so to brez veze zapravljena štiri leta. Drugi, da so to najlepša leta življenja. Sam tega ne morem presoditi, saj še ne hodim na gimnazijo. Vendar pa imam

velika zanimanja oziroma veliko razmišljam o vpisu na gimnazijo. Po mojem mnenju si po gimnaziji študent, z maturo v roki in brez izkušenj za kakršen koli poklic. Tudi na Gimnaziji Ptuj sem se udeležil informativnega dneva. Že sama šola me je zelo pritegnila, zato nisem skoparil z vprašanji o počutju na šoli. Velikokrat so mi na to vprašanje odgovarjali učitelji oziroma profesorji. Ves čas pogovora so se smehljali in včasih je bilo prav očitno, da je bil smeh zlagan. Seveda me to ni motilo, saj vem, da je to njihova »naloga«. Profesorji se mi niso zamerili in jih imam v dobrem spominu. Tudi vsi prijatelji na gimnaziji so mi povedali, da so zelo zadovoljni, in če bi imeli še eno možnost, bi se vsekakor spet vpisali na Gimnazijo Ptuj. Tako sem dolge dneve razmišljal o vpisu v srednjo šolo. Po dolgem in zanimivem premisleku sem se odločil za Gimnazijo Ptuj. Če pa bom z odločitvijo zadovoljen, vam povem čez nekaj let.

Aljaž Belšak, 9. a

Športni dan

V torek, 7. 4. 2009, smo za učence 1. triletja organizirali rolerski športni dan. Ta dan smo si izbrali zato, ker je bil to svetovni dan zdravja. Športni dan smo izvedli na šolskem asfaltnem igrišču. Učitelji rolanja so bili Tomaž, Anja in Simona. Naučili smo se tehnike rolanja in rolersko pesem. Rolerje, čelado in ščitnike smo si lahko izposodili. Na rolerjih smo se igrali različne igre. Naučili smo se pokazati črke, igrali smo hokej in med dvema ognjema. Dan, ki smo ga preživeli, je bil zelo uspešen in lep.

Še vedno se spomnimo rolerske pesmice. Ta pravi:

»Dlančnike, dlančnike, dlančnike imamo,
komolčnike, komolčnike, komolčnike imamo,
kolenčnike, kolenčnike, kolenčnike imamo,
čelade, čelade z glave ne damo.

Kaj pa rit?

Rit pa se naj gre solit.«

Učenci in učiteljice 1. triletja

Foto: OŠ Cirkulane - Zavrč

Športni dan - atletske troboj

Start učencev 4. razreda, tek na 600 metrov

V sredo, 8. 4. 2009, ob 9. uri, ko se je narava šele prebujala, se je v Cirkulaneh na nogometnem igrišču odvijal športni dan. Ko so se vsi tekmovalci pomerili v teku na 60 metrov, nas je obiskal vrtec. Tudi oni so tekmovali. Z veseljem smo navijali za vse tekmovalce. Ko so se vsi učenci od 1. do 9. razreda pomerili v teku na 60 metrov, smo se še pomerili v teku na 600 metrov. Učenci od 6. do 9. razreda pa so tekmovali tudi v metu žogice. V 4. razredu so bili najboljši: Timi Kolednik, Barbara, Matej, Tia, Gregor, Tamara. Vsi najboljši učenci so prejeli medalje. Športni dan se je končal ob 12. uri. Bilo je fantastično!

Tamara Križnjak, 4. razred

Moj najljubši šport

Moj najljubši šport je badminton. Badminton sem začela igrati pri petih letih. Takrat mi je mami kupila loparje in primerne žogice. Nato me je ati naučil, kako se to igra. In sčasoma sem se vsega naučila. Ta šport mi je najbolj všeč tudi zato, ker žogico zmeraj odbijem nazaj, skoraj nikoli mi ne pade na tla. Kadar pridem domov iz šole, najprej naredim nalogo, nato pa grem ven in igram badminton. Kadar ni doma nikogar, da bi se z mano igral, se igram sama. To pa tako, da z roko vržem žogico in jo z loparjem odbijem, ali pa tako, da dam žogico na lopar in jo poskušam čim večkrat odbiti. Za ta šport pa potrebujemo badminton žogico in dva loparja. Igra pa se tako, da en igralec vrže žogico v zrak in jo odbije, drugi pa mu jo odbije nazaj. Takšen je moj najljubši šport.

Neli Črešnik, 4. razred

Nogometne punce

1. Ko na igrišče pridemo, vsi rekordi naši so. Piano (tiho)
Smo zbrana družina, ki špila vse do dna.

2. Res noro sliši se, a res resnično je. Forte (glasno)
Me fuzbal špilamo in zraven se zabavamo.

REFREN:

Me nogometne punce smo, me fante vse namažemo, Forte fortissimo
res noro je, res noro je, a obnese se. (zelo glasno)

3. Veliko fantov je, ki dobro špilajo,
a nogometne punce, nogometne punce, dosti boljše smo! Forte (glasno)

4. Drese vam že damo, Forte fortissimo
zmage pa ne damo. (zelo glasno)

Ana Petrovič, 5. a

Srečanje otrok planinskih društev Podravja in Pomurja

Ivo Zupanič

Pokrajinski odbor mladinskih odsekov MDO Podravja in MDO Pomurja je tudi letos pripravil srečanje za svoje najmlajše člane. Planinsko društvo Cirkulane je prevzelo odgovorno nalogo organizatorja srečanja predšolskih in osnovnošolskih otrok planinskih društev medobčinske organizacije društev Podravja in Pomurja.

Odločitev o organizaciji srečanja je »padla« lani novembra na srečanju mentorjev in načelnikov mladinskih odsekov, ki ga je organiziralo naše društvo. Če se malce pošalim, smo verjetno omenjeno srečanje tako dobro organizirali, da so si udeleženci zaželeli naše družbe še kdaj. Z gotovostjo pa trdim, da sva takrat z mentorico mladinskega odseka našega društva Majo Tašner pregovorno haloško odprtost in gostoljubnost želela pokazati še komu. Predlagala sva pohod po Mustrovi poti.

Vedela sva, da lahko računava na Milana Voglarja, lastnika Športno rekreacijskega centra Šumica, ki je bil pobude vesel in je aktivno sodeloval pri pripravi srečanja. Nekatero podrobnosti pa smo dorekli še z vodnikom Vladom Fridlom ob pohodu po Mustrovi poti ob kulturnem prazniku.

Nekje vmes smo se srečali Primož, Urška in jaz še na neformalnem sestanku, kjer smo »premlili« lansko srečanje in si razdelili naloge za pripravo letošnjega. Saj veste - razpis, promocija, kontaktne osebe, roki za prijavo ...

Pa se je začelo. Prvi pohodniki so se »prikobacali« iz avtobusov kmalu po pol osmi uri. Pravo veselje je bilo pogledati te male zvedave obraze, na katerih se je še poznal primanjkljaj pripadajočega sobotnega poležavanja. A so se kaj hitro razživeli in napolnili okolico z igrivostjo in navihali

Zbiranje udeležencev

Foto: Danijel Hengelman

nostjo. Kakor hitro so se zbrali vsi udeleženci, je predsednica našega društva pozdravila prisotne, vodnik Vlado Fridl je podal napotke za pohod, Milan Voglar nekaj osnovnih podatkov o znamenitem rojaku Mikiju Mustru, načelnica mladinskih odsekov MDO Podravje Urška Kocbek pa je v najinem imenu predlagala začetek pohoda. Predlog je bil »soglasno sprejet« in skupine so se odpravile na pohod.

Pohoda so se udeležili predšolski in osnovnošolski otroci Planinskega društva Fram, Akademskega planinskega društva Kozjak iz Maribora, Planinskega društva Haki iz Svete Trojice, Planinskega društva Gornja Radgona, Planinskega društva Murska Sobota Matica, Planinskega društva Oplotnica in domačega Planinskega društva Cirkulane.

Kljub temu da je pohod dolg kakšnih sedem kilometrov in da traja več kot dve uri in pol, so se mladi nadebudneži pod vodstvom svojih vodnikov, mentorjev, staršev, pa še kakšen dedek in babica sta se našla v tej pisani družini, pogumno podali na pot. Ne samo da so se pogumno podali na pot, vsi so pohod tudi opravili, kljub nekoliko hladnejšemu vetrovnemu dnevu. Ob povratku na zbirališče so žigo-

sali dnevničke, nekateri nabavili ličen Vodnik-dnevnik Mustrove poti in si prislužili značko poti. Ogledali so si bogato zbirko stripov, karikatur in pobarvank avtorja Mikija Mustra, o katerem jim je z veseljem veliko povedal Milan Voglar. Ene je zanimala arhitektura brunarice, druge zastavljeni predmeti iz življenja haloškega človeka nekoč, tretje pa športni rekviziti, ki jih v Športno rekreacijskem centru Šumica ne manjka.

Po krajšem oddihu in kramljanju smo izpeljali še športno-družabne igre, kot si jih je zamislila Silva iz PD Slovenska Bistrica. Otroke smo po žrebu razdelili v skupine z desetimi člani, tako da so bile ekipe sestavljene iz otrok različnih društev. Sledile so igre: kolona, ki se premika do cilja tako, da držiš predhodnika za gleženj, tisti za tabo pa tebe, pa prenos kamna na nartu noge do cilja, pa skok v daljavo, pri čemer je ob doskoku obvezen Tarzanov krik, na doskok stopi sotekmovalec in skoči naprej ... Zmaga ekipa, ki naredi najdaljši skok. Seveda je po vsaki tekmi potrebno tudi razglasiti zmagovalca in zmagali so ... Vsi! Tako je tudi prav.

Čeprav še nismo bili preveč utrujeni, smo se vendarle morali posloviti. Nekatero je čakala še dolga pot proti domu. Verjamem, da smo vsi odnesli s srečanja lepe spomine in da se bomo takih srečanj še radi udeleževali. Čeprav organizacija takega srečanja vzame veliko časa in truda in ti naloži breme odgovornosti, bomo v društvu zagotovo še pripravljene kdaj prevzeti takšno nalogo, kajti, kjer je volja, tam je pot.

Prav je, da se zahvalim še prijateljem iz Planinskega društva Cirkulane za pomoč pri organizaciji srečanja, predsednici društva Darki za ureditev potrebnih formalnosti in »okrepčevalnice« na Gradiškem Humu, Slavici in Dragici za pomoč pri razdeljevanju okrepčila, Viliju, Milanu in Jožetu za vodenje skupin in seveda Juliji, Klari, Valeriji, Valentini, Deji, Nini, Nuši, Vanji, Primožu, Andreji, Žanu, Petru, Urošu in članom mladinskega odseka, ki so se udeležili pohoda - bili ste odlična družba.

Med pohodom

Foto: Danijel Hengelman

Obnovljena Škečova kapela

Foto: Štefan Križnjak

Alenka Pintarič

Na hribčku sredi Gruškovca so naši predniki pred več kot sto leti zgradili kapelo. Ker so jo dali zgraditi Škečovi, je po tej družini dobila tudi ime.

Da bi bila kapela še naprej v ponos naši vasi, smo se odločili za temeljito obnovo. Pričeli smo z zbiranjem finančnih sredstev med krajani - torej od hiše do hiše. Tudi občina je prisluhnila našim željam in prispevala denarna sredstva. Za vsak podarjen evro se iskreno zahvaljujemo.

Na kapeli smo obnovili zunanje in notranje omete, vgradili nova lesena in kovinska vrata, kapela je dobila novo streho in fasado. Vendar tega vsega ne bi zmogli brez sponzorjev in marljivih rok naših fantov, ki so delali prostovoljno. Veliko popoldnevov in delovnih ur je bilo potrebnih, da je kapela dobila današnjo podobo. Darko Rakuš je prispeval gramoz, pesek in strojna dela. Štefan Ban je podaril barvo. Ivan Kelc je opravil vsa pleskarska dela in kapelo odel v čudovito obleko.

Aleksander Jerenec je sponzoriral strešno kritino in z očetom Ivanom sta na kapeli naredila novo streho. Ivan Štumberger je s traktorjem dovažal in odvažal, kar je bilo potrebno, in bil vedno prisoten. Vlado Furjan je bil prisoten pri vseh delih in organizacijah. Tona Jurgec in Štefan Križnjak sta izdelala kovinska vrata in ograjo. Stanko Meznarič je podaril nekaj zidarskih ur. Erbosovi so prispevali električno energijo. Družini Njegač in Meznarič pa sta z veseljem dovolili obnovo in prispevali sredstva. Sicer pa so pri obnovi naše kapele sodelovali tudi Sandi Štumberger, Ivan Belšak, družina Belšak-Križnjak, družina Belšak-Pintarič, družina Furjan, Aleksander Potočnik, Jože Pogorelc in Franc Belšak.

Še enkrat iskrena zahvala vsem in vsakemu posebej, ki ste kakor koli sodelovali pri obnovi, tako finančno, kot s svojim delom.

Obnovljeno kapelo je na velikonočno soboto blagoslovil dekan Emil Drev. Krajani smo se na blagoslovu zbrali v velikem številu. Vendar z blagoslovom kapele obnove še ni konec. V načrtu imamo še obnovo stopnic in kipca Srca Jezusovega.

Skrbeli bomo, da bo podoba kapele tudi za naše potomce ostala urejena in lepa.

Pred obnovo

Blagoslov obnovljene kapele

Gradbena ekipa